

ഭാരതത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികജ്ഞാനവും സാംസ്കാരികപൈതൃകവും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അവയുടെ മൂല്യവും വ്യക്തതയും ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെതന്നെ, നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് പരിരക്ഷിക്കുകയും ജിജ്ഞാസുകൾക്ക് സൗജന്യമായി പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ലക്ഷ്യ സാക്ഷാത്കാരമാണ് ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറി.

ഗ്രന്ഥശാലകളുടെയും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും വ്യക്തികളുടെയും സഹകരണത്തോടെ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ ഓൺലൈൻ ലൈബ്രറിയിൽ അപൂർവ്വങ്ങളായ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ സ്കാൻ ചെയ്ത് മികവാർന്ന ചെറിയ പി ഡി എഫ് ഫയലുകളായി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവ കമ്പ്യൂട്ടറിലോ പ്രിന്റ് ചെയ്തോ എളുപ്പത്തിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയിൽ ലഭ്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൗജന്യമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വാണിജ്യപരവും മറ്റുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഇവ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നത് തീർച്ചയായും അനുവദനീയമല്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടായ ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവിനും പ്രകാശകർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്രേയസ് ഓൺലൈൻ ഡിജിറ്റൽ ലൈബ്രറിയെക്കുറിച്ചും ശ്രേയസ് ഫൗണ്ടേഷനെക്കുറിച്ചും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാനും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകാനും ശ്രേയസ് വെബ്സൈറ്റ് സന്ദർശിക്കുക.

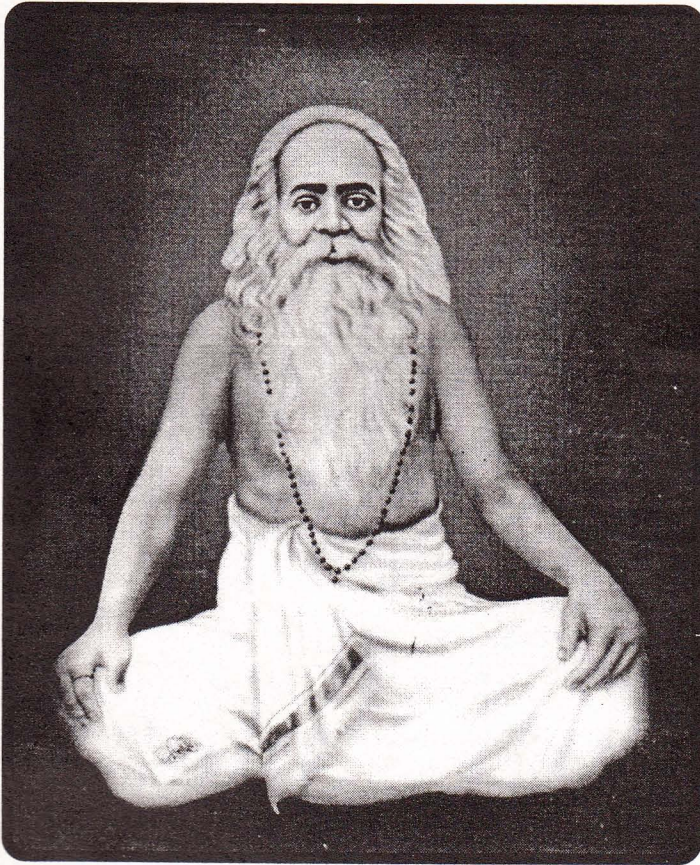
<http://sreyas.in>

ॐ

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം

(ജീവചരിത്രകാവ്യം)

കെ. ആർ. സി. പിള്ള

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാ പീഠം

പെരുമൺ, കൊല്ലം - 691 601

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം

ജീവചരിത്രകാവ്യം

(വ്യാഖ്യാനസഹിതം)

കെ. ആർ. സി. പിള്ള

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാ പീഠം

ഗീതാഞ്ജലി, പെരുമൺ

കൊല്ലം- 691601.

ഫോൺ: 0474 2552535

Sri Vidyadhiraja Sathakom

Jeevacharithra Kavyam

(Malayalam Poetry)

Author :

K. R. C. Pillai

Published by:

Sri Vidyadhiraja Brahma Vidya Peedom

Perumon, Kollam - 691 601

First Edition : April 2004

Rights Reserved

Printed at

Priya, Chavara © 0476-2687287, 2680387

Price : Rs. 25/-

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാപീഠത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഗ്രന്ഥമാണ് ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം - ജീവചരിത്രകാവ്യം. ഒന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥം ചട്ടമ്പിസ്വാമി തിരുവടികളുടെ ജീവചരിത്രത്തിനും മഹത്വത്തിനും ദർശനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകി രചിച്ച ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം അഷ്ടോത്തരിയാണ്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിനും ദർശനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സുപ്രഭാതത്തിൽ ഏകദേശം 50-ഓളം ശ്ലോകങ്ങളിൽ സ്വാമികളുടെ ദർശനം സംഗ്രഹമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പഞ്ചമദളം സ്വാമികളുടെ ദർശനം 17 ശ്ലോകങ്ങളിലായി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. “ബ്രഹ്മസത്യം ജഗന്മിഥ്യ” എന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണം സ്വാമികൾ യുക്തിയുടേയും സാധനാനുഭവങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്വൈത ചിന്താപദ്ധതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. തത്വമസി, ചതുർവേദ മഹാവാക്യങ്ങൾ മുതലായ അനേകം തത്വങ്ങൾ സ്വാമികളുടെ സ്വതഃസിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ, സാമ്പ്രദായിക ശാസ്ത്ര പ്രബോധനരീത്യാ ഗുരുശിഷ്യ സംവാദരൂപേണ ആ മഹത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ വളരെ ബൃഹത്തായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ തത്വങ്ങളുടെ സാരാംശം ഈ ശതകത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും സ്വാമികളുടെ ദർശനം ഉൾക്കൊള്ളാൻ അനുവാചകർക്കു കഴിയുന്നതാണ്.

കഴിഞ്ഞ 16 വർഷങ്ങളായി കേരളത്തിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക സാംസ്കാരിക വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലങ്ങളിലെ പ്രമുഖ വ്യക്തികളടങ്ങിയ ഒരുപദേശകസമിതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അനേകം അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് പ്രശസ്തി നേടിയ ഒരു സ്ഥാപനമാണ് ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ പബ്ലിക്കേഷൻസ്. അവ കൂടാതെ ദാർശനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുകയെന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത ലക്ഷ്യം. മഹാഭാരതദർശനം, അദ്ധ്യാത്മരാമായണദർശനം, ആത്മദർശനം - 10 ഭാഗങ്ങൾ, ശ്രീ ഗൗഡപാദദർശനം, യോഗവാസിഷ്ഠദർശനം (സംഗ്രഹം), ഭാരതീയദർശനം (സംഗ്രഹം), 5 ഗീതകൾ (സംഗ്രഹം) മുതലായ ദാർശനിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടുത്ത ഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

ജീജ്ഞാസുകളായ സുകൃതികൾക്ക് ആദ്ധ്യാത്മിക ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ശിക്ഷണം ലഭിക്കാനുള്ള നിയതമായ ഒരു സംവിധാനം ഇന്ന് കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ഖേദകരമാണ്. ആ ന്യൂനത പരിഹരിച്ച് ആധികാരികമായി

ബ്രഹ്മവിദ്യ പ്രാരംഭം മുതൽ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനത്തിന് രൂപം കൊടുക്കുകയെന്നുള്ളതും ഞങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പല മഹദ്വ്യക്തികളും നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ട്. അവരുടെ സേവനം ക്രിയാത്മകമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനു പര്യാപ്തമായ നിലയിലാണ് ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ പബ്ലിക്കേഷൻ, ബ്രഹ്മവിദ്യാപീഠമായി പുനർ നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ഗ്രന്ഥമായ ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതത്തെ പ്രസ്ഥാനമാണെങ്കിലും മർമ്മപ്രധാനമായ ഘടകങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഒരാശംസകൊണ്ട് ധന്യമാക്കിയ ഞങ്ങളുടെ അഭ്യുദയകാംക്ഷയും, അദ്ധ്യാത്മവിഷയങ്ങളിൽ അവഗാഹം നേടിയിട്ടുള്ള തീർത്ഥപാദ പരമ്പരയിലെ സന്യാസിവര്യനും തിരുവനന്തപുരം ഭട്ടാരകാശ്രമം മഠാധിപതിയുമായ ആദരണീയനായ സ്വാമി അഭയാനന്ദ തീർത്ഥപാദർക്ക് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം പരിശോധിച്ച് വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയ എന്റെ ഉറ്റ ബന്ധുവും അനുഗൃഹീത കവിയും പണ്ഡിതനും സ്വാമിതിരുവടികളുടെ ആരാധകനുമായ യശശ്ശരീരനായ മുതുമ്പിലാക്കാട് ആർ. മാധവൻപിള്ള സാറിന്റെ പാവന സ്മരണയ്ക്കുമുമ്പിൽ എന്റെ സ്മരണാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ വിദ്യാധിരാജ ദർശനത്തിന് സമുചിതമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം തയ്യാറാക്കിയത് ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ആരാധകനും, ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയത്തിൽ വേണ്ടത്ര അറിവു നേടിയിട്ടുള്ള വ്യക്തിയും, കരിമ്പിൻപുഴ ശ്രീ ശിവശങ്കരാശ്രമത്തിന്റെ ബന്ധുവും, ഉജ്ജ്വല വാഗ്മിയുമായ എന്റെ സുഹൃത്ത് ശ്രീ. അഷ്ടമുടി രാമകൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകം നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ശ്രദ്ധേയമായ ഒരവതാരികകൊണ്ട് ഈ വിദ്യാധിരാജ ശതകത്തെ ധന്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖ സാഹിത്യനായകനും പണ്ഡിതനും നിരൂപകനും ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളിൽ വിശിഷ്ട ശ്രീ വിവേകാനന്ദ സാഹിത്യത്തിലും ദർശനങ്ങളിലും വിജ്ഞാനം നേടിയിട്ടുള്ള മഹദ്വ്യക്തിയുമായ പ്രൊഫസർ എസ്. ഗുപ്തൻനായർ സാറിനോട് ഞങ്ങൾക്കുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ ജോലിത്തിരക്കിനിടയിലും അതിന്റെ അന്ത്യസത്തയുടെ സൂക്ഷ്മാംശം ഉൾക്കൊണ്ട് ഹൃദയംഗമമായ ഒരാശംസകൊണ്ട് അതിനെ ധന്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ സേവനങ്ങളെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ശ്രീ പ്രജ്ഞാനാനന്ദ തീർത്ഥപാദസ്വാമികളാണ്. അദ്ധ്യാത്മ ശാസ്ത്രപാരംഗതനും, തപോധനനും, ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സ്വാമി തിരുവടികളുടെ പ്രശിഷ്ടനും ബ്രഹ്മനിഷ്ഠനും, വാഴൂർ മഠാധിപതിയുമായിരുന്ന ശ്രീ വിദ്യാനന്ദ തീർത്ഥപാദ സ്വാമികളുടെ ഉത്തമശിഷ്യനാണ് അദ്ദേഹം. വാഴൂർ മഠാധിപതിയായി ഇപ്പോൾ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമാധാനയുക്തമായ ശ്രീ പ്രജ്ഞാനാനന്ദ തീർത്ഥ പാദസ്വാമികൾ അദ്ധ്യാത്മ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിഷ്ണാതനും തീർത്ഥപാദ പരമ്പരയിലെ ഏറ്റവും പ്രമുഖനുമായ സന്യാസിവര്യനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ കൃതജ്ഞത അർപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കി ഹൃദയംഗമമായി എന്നെ അനുമോദിച്ച പണ്ഡിതനും, ശ്രീമന്നാരായണീയ വിവർത്തനംകൊണ്ട് മാത്രം മലയാളത്തിൽ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച കവിയും, ഭാഷാഭൂഷണം, വൃത്തമഞ്ജരി മുതലായ സാഹിത്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ച എന്റെ അഭിവന്ദ്യഗുരുനാഥനുമായ ശ്രീ. എൻ. ശിവരാമപിള്ള സാറിനോട് (അംബികാലയം, മുതുപിലാക്കാട്) എന്നിക്കുള്ള കടപ്പാട് ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ പ്രണാമം.

ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകിയ സുഹൃത്തും, ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളിൽ ജിജ്ഞാസുവും ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമിതിരുവടികളുടെ ആരാധകനുമായ പെരിനാട് ഞായർക്കൽ ശ്രീ. ജെ. മുരളീധരൻപിള്ളയോടും ഈ ഗ്രന്ഥം വളരെ കുറഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ചുതന്ന ചവറ പ്രിയ പ്രിന്റേഴ്സിനോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

പെരുമൺ, കൊല്ലം - 691 601

24-04-2004

ഗുരുസ്മരണയോടെ,

കെ. ആർ. സി. പിള്ള

അവതാരിക

ആദ്ധ്യാത്മികമണ്ഡലത്തിലെ അതുല്യ ജ്യോതിസ്സുകളുടെ ഉർവര കർമ്മഭൂമിയാണ് കേരളം. ആദിശങ്കരനും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും നാരായണഗുരുവും തപോവന സ്വാമികളും രംഗനാഥനനും എല്ലാം ഈ കേരളമണ്ണിൽ പിറന്ന തിളക്കമാർന്ന രത്നങ്ങളാണ്. തങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത വിഹിതമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യരാശിയെ ഉൽകൃഷ്ടരാശിയിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനായി അവർ ചെയ്ത മഹാപ്രയത്നത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുന്നവർ ഇപ്പോൾ തീരെക്കുറഞ്ഞുപോയിരിക്കാം. ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചും ഉത്തേജിപ്പിച്ചും സ്വജനങ്ങളെ സൽക്കർമ്മനിരതരാക്കുക എന്നത് മനീഷികളുടെ കർത്തവ്യമാണ്. അത്തരമൊരു കർത്തവ്യമാണ് സൽക്കവിയായ കെ.ആർ.സി.പിള്ള ഈ കൃതിയിലൂടെ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചട്ടമ്പിസ്വാമി എന്ന അസാധാരണമായ പേരു കേൾക്കുമ്പോൾ, ആളൊരു 'ചട്ടമ്പി'യായിരുന്നു എന്നു ധരിക്കുന്നവർ മുതൽ ഒരു മഹേന്ദ്രജാലക്കാരനായിരുന്നു എന്നു ധരിക്കുന്നവർവരെയാണ്, നമ്മുടെ ഇടയിൽ. അവധൂതനും സർവതന്ത്രസ്വതന്ത്രനും പരമഹംസനുഭവിയുമായ ചട്ടമ്പി സ്വാമികളെ കാണേണ്ടമട്ടിൽ കാണുകയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൃതിയാണിത് എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല. ഷഡംഗമായി തിരിച്ച് ജനനം മുതൽ മഹാസമാധിവരെ ശതകമായി ചമച്ച ഈ കാവ്യത്തിൽ ആ ഷഡഭിജ്ഞന്റെ യോഗ്യതകൾ സമുചിതമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. രാജയോഗഗുരുവായിരുന്ന അയ്യപ്പാമികളുടെ കാഞ്ചനക്കൊതികണ്ട് ജുഗുപ്സയോടെ പിന്മാറിയ ശിഷ്യരായ ചട്ടമ്പിസ്വാമിയും നാരായണഗുരുവും ഗുരുവിനെക്കാൾ ഉയർന്ന ശാഖയിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. നാരായണഗുരു താൻ ജനിച്ച സമൂഹത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻ അനവരതം പ്രയത്നിച്ചെങ്കിൽ ചട്ടമ്പിസ്വാമിയാകട്ടെ, 'വീണതു വിഷ്ണുലോകം' എന്ന മട്ടിൽ പറ്റും കുറുമില്ലാതെ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടന്നു. ആർ ആരെക്കാൾമീതെ എന്നും മറ്റുമുള്ള തർക്കവിതർക്കങ്ങൾ അല്പബുദ്ധികളുടെ വ്യർത്ഥവ്യാചാരം മാത്രമാണ്. കവിത എഴുതാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ മഹാകവികളെക്കാൾ വലിയ മഹാകവിയാകാമായിരുന്നു; ഗവേഷണ ഗ്രന്ഥമെഴുതാൻ തുനിഞ്ഞെങ്കിൽ മഹാഗവേഷകനാകാമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവയിലൊന്നും നിഷ്ഠവയ്ക്കാത്ത ആ മഹാജ്ഞാനിയായ പരിവ്രാജകൻ തോന്നുമ്പോൾ തോന്നിയതു കൂത്തിക്കുറിച്ച് അവിടവിടെ ഇട്ടു പോയതേയുള്ളൂ.

കെ.ആർ.സി.പിള്ള കവിതയിലെമ്പോലെ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ പ്രഭാവത്തിലും ഏറെക്കാലമായി ആമഗ്നനാണ്. വിരസമായ സർക്കാർ ജീവിതത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ച ശേഷം തന്റെ അഭിരുചിക്കൊത്ത കവിതാ വ്യാപാരത്തിൽ കൂടുതൽ അഭിരതനായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ തെളിവാണ് ഈ സൽക്കാവ്യം. ഓരോ പദ്യവും ഉദ്ധർത്തവ്യവും പരിചർച്ചാർഹവുമാണ്. പക്ഷേ അതിനിപ്പോൾ തുനിയുന്നില്ല. ജീവചരിത്രത്തിനോടൊപ്പം സ്വാമിതിരുവടികളുടെ ദർശനവുംകൂടി ഈ കാവ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്.

ജീവചരിത്രം ഒരു കാവ്യോചിത വിഷയമല്ലെന്ന് അത്തരം കാവ്യങ്ങൾതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേദാന്തമാകട്ടെ, ശുഷ്കതരവും. എന്നിട്ടും ഈ കവി തന്റെ ജന്മവിധമായ വാസനയുടെ പരിപക്വതയാൽ കാവ്യത്തെ രമണീയവും ആസ്വാദ്യവുമാക്കിയിരി

ക്കുന്നു. ഗഹനമായ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തം ലളിതമധുരമായി കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് ഈ കാവ്യത്തിൽക്കൂടി കവി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം.

“എപ്പോൾ ഹാ! ദേദധീതൻ വിലയമതു ദവി-
 കുന്നു 'ഞാൻ' 'നീ'യതെന്നും.
 ബന്ധം, മോക്ഷം, പ്രപഞ്ചം, വിവിധ വിഷയവും
 ഭോക്തൃ കർത്തൃത്വമെല്ലാം
 അപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെ മതിയഹമൊടുചേർ-
 ന്നുള്ളതാം വൃത്തി, പിന്നെ-
 സ്സത്താബോധം തിളങ്ങിത്തെയ്യുമനിശമാ-
 സച്ചിദാനന്ദ ദാവം

ദേഹം, ജീവൻ, ജഗത്തായ്, പലപല വടിവിൽ
 തോന്നുമീ ദൃശ്യജാലം
 നാനാത്വത്തിൻ ശ്രമണനതു മയ്യുകിലോ
 സത്തതാൻ ബാക്കിയപ്പോൾ
 ബ്രഹ്മം താനെന്നറിഞ്ഞൊരനുഭവമുണരു-
 ന്നേരമെല്ലാം മറന്നും
 അദ്വൈതാനന്ദമാകുന്നൊരമൃത രസമാം
 മുകുതി താനേ ദവിക്കും. (ദർശനം- 16, 17)

സ്വാമി തിരുവടികളുടെ സമാധിസ്ഥാനമായ പരമക്കാവിന്റെ വർണ്ണന എത്ര ഹൃദ്യമായിരിക്കുന്നു എന്ന് നോക്കുക.

“വള്ളിത്തട്ടേദിമൂടിത്തരു നിര തണൽ വീ-
 ശിക്കിളിക്കൊഞ്ചൽ തൂകി
 മന്ദം മന്ദം കുളിർകാറ്റിളകിയൊഴുകിടും
 മഞ്ജു പൂങ്കാവനത്തിൽ
 നെല്ലിൻപാടപ്പരപ്പാലിരുവശവുമതീ-
 വാദയേറ്റുന്ന ദൃശ്യം
 ക'ണ്ടിക്കാവെ'ൻ സമാധിക്കുചിതമൊരിടമെ-
 ന്നങ്ങു കല്പിച്ചു മൂന്നും (മഹാസമാധി - ശ്ലോകം - 1)

ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെയും ശ്രീ നാരായണ ഗുരുവിന്റെയും ചൈതന്യ പ്രചോദനത്താലാവാം ഇങ്ങനെ എഴുതാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ഈ കാവ്യത്തിനും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനും എന്റെ അകളങ്കമായ ആശംസകൾ!

തിരുവനന്തപുരം - 5,
 20 - 08 - 1999.

പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ

ആശംസ

ആർഷപരമ്പരയിലെ ഒരു കണ്ണിയായി കേരളത്തിൽ അവതരിച്ച ഋഷിവര്യനായ ശ്രീമച്ഛങ്കരാചാര്യസ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾക്കുശേഷം കേരളം കണ്ടിട്ടുള്ള സർവ്വകലാവല്ലഭനും, തപസ്വിയും ആയിരുന്നു ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ചട്ടമ്പിസ്വാമിതിരുവടികൾ. അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രവും, ദർശനവും, ലീലകളും ഉൾപ്പെടുത്തി ശ്രീ. കെ. ആർ. സി. പിള്ള രചിച്ച ഒരുൽകൃഷ്ട കൃതിയാണ് ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം - ജീവചരിത്രകാവ്യം. അവിടുത്തെ ഗൃഹസ്ഥശിഷ്യനായിരുന്ന പ്രശസ്ത പണ്ഡിതൻ കവിദീപൻ ആറന്മുള എം. കെ. നാരായണപിള്ള വൈദ്യൻ, സ്വാമികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അവിടുത്തെ 55 വയസ്സുവരെയുള്ള ജീവചരിത്രം സമ്പൂർണ്ണ ദർശനത്തോടുകൂടി സംഗ്രഹിച്ച് മൂന്ന് സർഗ്ഗങ്ങളായി 110 ശ്ലോകങ്ങളിൽ “ബാലാഹസ്വാമി ചരണാഭരണം” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംസ്കൃത കാവ്യം കൊല്ലവർഷം 1084-ൽ (1909 എ. ഡി.) കാശിയിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രശസ്ത വേദാന്ത തർക്ക ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനും സംസ്കൃത കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലും ആയിരുന്ന പ്രൊഫസർ കെ. ബാലരാമപ്പണിക്കർ ഈ ഗ്രന്ഥം അതിവിസ്തൃതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ച് 1977-ൽ ശ്രീ. കുമാരകം പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യശശ്ശരീരനായ ശ്രീ. കടവൂർ വേലുന്നായർ ആ മഹദ്ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് പദ്യരൂപത്തിൽ ‘വിദ്യാധിരാജ ചരണാഭരണം’ എന്ന പേരിൽ 1984-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കൂടാതെ മുഴങ്ങോട്ടുവിള കൃഷ്ണപിള്ള (കരുണാഗപ്പള്ളി) സ്വാമികളുടെ സമാധിക്കുശേഷം ഭട്ടാരശതകം എന്ന പേരിൽ മലയാളത്തിലും ഒരു കാവ്യം രചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത്രത്തോളം പ്രശസ്തമല്ലെങ്കിലും മറ്റു പല കവികളും സ്വാമികളുടെ ചരിത്രവും മഹത്വവും ഉൾപ്പെടുത്തി കാവ്യങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം തിരുവടികളുടെ മഹത്വത്തെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ വിദ്യാപീഠം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം കാവ്യഗുണത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും വളരെ മേന്മ അർഹിക്കുന്ന ഒരു കൃതിയാണ്. സ്വാമികളുടെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ബാല്യം മുതൽ സമാധിവരെ 6 ദളങ്ങളിലായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 5-ാമത്തെ ദളം വിദ്യാധിരാജ ദർശനമാണ്. വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമായ അദ്വൈത ചിന്താപദ്ധതിയിലെ ജഗന്മിഥ്യാത്വം ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം മുതലായ തത്വങ്ങൾ ലളിതമധുരമായി ഏതാനും ശ്ലോകങ്ങളിലായി സംഗ്രഹിച്ച് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. വാസനാസമ്പന്നനായ ഒരു കവിക്കുമാത്രമേ അതിനു കഴിയുകയുള്ളൂ. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കാം -

“ദേഹം, ജീവൻ, ജഗത്തായ്, പലപല വടിവിൽ-
 തോന്നുമീ ദൃശ്യജാലം
 നാനാത്വത്തിൻ ഭ്രമം താ,നതു മറയുകിലോ
 സത്തതാൻ ബാക്കി;യപ്പോൾ
 ബ്രഹ്മം താനെന്നറിഞ്ഞോ,മനുഭവമുണരു-
 ന്നേരമെല്ലാം മരന്നും
 അദൈതാനന്ദമാകുന്നൊരമൃതരസമാം
 മുകുതി താനേ ഭവിക്കും”

(ശ്ലോകം - 17 വിദ്യാധിരാജ ദർശനം)

സ്വാമി തിരുവടികളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി മനസ്സിലാക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ഗ്രന്ഥം സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിലെ ലൈബ്രറികളിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

അദൈത ശാസ്ത്രപാരംഗതനും ബഹുമുഖ പ്രതിഭാസമ്പന്നനും തപസ്വിയും വാഴൂർ തീർത്ഥപാദാശ്രമം മഠാധിപതിയുമായിരുന്ന ശ്രീമദ് വിദ്യാനന്ദ തീർത്ഥപാദസ്വാമികളിൽനിന്നും സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹമാണ് തന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായിട്ടുള്ളതെന്ന് “ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം അഷ്ടോത്തരി”യുടെ സമർപ്പണ ശ്ലോകത്തിൽ കെ. ആർ. സി. പിള്ള വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാധിരാജ പണ്ഡിക്കേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ അനേകം ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് അദ്ദേഹം ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തെ ധന്യമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ വിദ്യാനന്ദതീർത്ഥപാദ സ്വാമികളുടെ ഗൃഹസ്ഥ ശിഷ്യന്മാരിൽ ശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരനുഗൃഹീത കവിയാണ് ഇദ്ദേഹം. സ്വന്തം ഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ, കവിത, ദർശനം, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, പഠനങ്ങൾ, പ്രബന്ധങ്ങൾ, സ്തോത്രം തുടങ്ങിയ വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളിൽപ്പെടുന്നവയാണ്. കൈരളിക്കും ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈദ്യശ സേവനങ്ങൾ ഇനിയും ലഭിക്കുമാറാകട്ടെയെന്ന് ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ മഹദ്ഗ്രന്ഥത്തിനും, കവികും, അനുവാചകർക്കും, സർവ്വമംഗളങ്ങളും ഉണ്ടാകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ക്ഷേമാശംസി,

വാഴൂർ തീർത്ഥാപാദാശ്രമം
 19-04-2004

സ്വാമി പ്രജ്ഞാനാനന്ദ തീർത്ഥപാദർ
 മഠാധിപതി

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം

ജീവചരിത്രകാവ്യം
(വ്യാഖ്യാനസഹിതം)

ഗദ്യം

സർവ്വാവസ്ഥ വിളക്കി, സാക്ഷി വഴി വായ്,
തൂത്യത്തിലാ നന്മയായ്,
സച്ചിത്തായ്, പരമർത്ഥകാരണമായ്,
സർവ്വത്തിലും ബോധമായ്,
സർവ്വോപാധിയുളള രൂപരഹിതം
ഭാവം, ഗുണാതീതമായ്,
സ്വാതന്ത്ര്യം, യദിയുന്ന നിന്ന, യനിശം
ത്യാനിഷു ഞാൻ സത്യമായ്. - (ആത്മദർശനം)

പ്രശ്ന രേഖ - ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

1. സ്വർണ്ണത്തിൻ വർണ്ണതൂല്യം തനൂ, നവളനിറം
പൂണ്ടതാം ശർശൂജാലം
മുട്ടോളം നീണ്ട കൈ, യുജ്ജ്വല നയനയുഗം
വിശ്വനാഥം ഷാലദേശം
കണ്ഠത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങും മണിനിനമേഹോ
യോഗനിഷ്ഠാനുജന്യം
രണ്ടാം മുണ്ടൊന്നു ഭാഗ്യം, പഴകിയ കൂടയും
ചേർന്നതാം സ്വാമി വേഷം.
2. 'കൊല്ലൂർ' ഗ്രാമം പ്രസിദ്ധം, തിരുവടി ജനനം
കൊണ്ടു നന്യതുമാർന്നു
'നങ്ങാദേവി'ക്കു ശർമ്മാ തനയവടിവിളി-
കംഗളാത്താ പിറന്നു.
കുട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ, യതിശയകരമാം
പ്രാവേം കാട്ടിവന്നു
വിദ്യയ്ക്കൊല്ലാമധീശൻ, സകല കലകളും
ദിവ്യനിൽ വന്നുദിച്ചു.

3. വേദാന്തസ്താരശാസ്ത്രം നൂളികവടിവില്പുൾ-
കൊണ്ടു സത്ഗ്രന്ഥഭാകും
പേരാളും ബ്രഹ്മസൂത്രം, ഉപനിഷദ്യ ദശം
പിന്നെ തീയയ്ക്കുഭായി
ബ്രഹ്മം തീർത്തുള്ള തത്ത്വപ്രചരണത്തിയാം
ശങ്കരാചാര്യർ ജനനം
ഹാ! ജന്മംകൊണ്ടു ഭൂവിൻപ്രഭു, പൃഥ്വുലതരം
കൃഷ്ടി വിദ്യാധിരാജൻ!
4. പാരിൻ ചൈതന്യസത്താം പരമപൊരുളിനെ-
ത്താമസോന്മത്ത ബുദ്ധി
പേയായ്, ഭാടൻ, പിശാചി, പലചപലതയാൽ
കല്പനാ വൈഭവത്താൽ
ആരായിച്ചും, വധിച്ചും ഭൃഗതതികളെ ഹാ!
തജ്ഞ ലാഭത്തിനായി
നേരേ സ്വർഗ്ഗം ലഭിപ്പാൻ, പലകഠിനതരം
ഹീനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും,
5. കാലം തീക്കുന്ന കാല,തെന്തൊരു സുദിനത്തിൽ-
യോഗി വിദ്യാധിരാജൻ
ഭാഗ്യത്താൽ വന്നുദിച്ചു, നരഹൃദയത്തിൽ
തിങ്ങിവിങ്ങുന്ന ഘോരം
ഭീ ചേർക്കും കൂരിരുട്ടാ ശ്രുതിയുടെ വെളിവാൽ
നീക്കിയുൽപ്പുലരാക്കാൻ
ശ്രീയാളും കേരളത്തിന്നൊരു നവചരിതം
ചേർന്നൊരദ്വൈതഭേകൻ (യുഗ്മകം)
6. ക്ലാസ്സിൽ ചേർന്നില്ലഹോ ദക്ഷിണ നൂരുവിനു നൽ-
കീടുവാൻ ഓർത്തല്ലാ-
ത്തൊറ്റും കാണാതൊളിഞ്ഞുനീനനനനിശം
കേട്ടൊരപ്പാറമെല്ലാം
നേരേ വേഗം ഗ്രഹിച്ചു, നൂരുവരനതറി-
ഞ്ഞിടിനാൻ പിന്നെ ഞെല്ല
പാരം സംതൃപ്തനായിട്ടു,നൂളി കുറേയ്
നൽകി നേരിൽ പരിക്കാൻ
7. പേട്ടേലാശാന്റെ കൂടെപ്പറന്ന തയി തുടർ-
ന്നീടിനാൻ ബാലനന്നാൻ
ക്ലാസ്സിൽ ജോണിട്ടായീ, പഠനഭഹിഷത്താൽ
നേതൃശേഷിപ്രഭാവം.

ചാരത്തുളളൊരു ദേവാലയനികടമണ-
 ണ്ണന്നവൻ ഭക്തിപൂർവ്വം
 പൂജാലും കെട്ടി നിത്യം തൊഴുതമലവരൻ
 ഹാ നിവേദിച്ചു പോന്നു.

8. കാണാതായ് പിന്നൊരിക്കൽ, പരിചൊടുപലരും
 നാലുപാടും തിരക്കി-
 ഷോയപ്പോൾ കണ്ടു, കുഞ്ഞൻ പഴയ മതിലിടി-
 ണ്ണുളളതാം കേജന്ത്രമൊന്നിൽ
 ന്യാനം പൂണ്ടങ്ങിരിച്ചു, വെളിയിലുയരുമാ-
 നാദമൊട്ടും ശ്രവിക്കാ-
 താരാ, നാ വാർത്ത കേൾക്കെ, ചലവുരു ശുഭോ-
 ശംസയേകി പ്രഭോദാൽ
9. നായർ ജാതിക്കു താഴെച്ചില വസതികളിൽ
 സ്വാമി ഭക്ത്യം കഴിക്കെ
 ശ്രീ രാമൻപിള്ളയാശാൻ കടുതരമതിനെ-
 ച്ചോദ്യമൊന്നങ്ങു ചെയ്കെ
 ശ്രീമദ് വിദ്യാധിരാജൻ മറുപടിയരുളി-
 ചെയ്ത യുക്തിക്കു പിന്നെ-
 കാലം ഹാ, മറിവന്നുശിരണയ ചലമാ-
 യെന്ത്രമേൽ മറുപുകൂട്ടി!
10. ഏറെ ഗ്രന്ഥാലയം പൂക്കി, രവുപകലുകൾ
 തീക്കി വിജ്ഞാനദാഹാൽ
 നൂറ്റാണ്ടേറെപ്പഴക്കം വരുമനവതി സദ്-
 ഗ്രന്ഥമെല്ലാം പഠിച്ചു
 അന്നേക്കാലം ഗ്രഹിക്കാത്തവിവു ബഹുവിധം
 വേഗമാർജ്ജിച്ചിതേവം
 പിന്നീടൊല്ലാം ക്രമത്തിൽ ശ്രവണ മനനമാം
 മാർഗ്ഗമായ് നേടി നന്യൻ
11. ഏറെക്കാലം കഴിഞ്ഞ, ഞ്ഞാടുവിലൊരുദിനം
 ദേശികശ്രേഷ്ഠനെത്തി
 ശ്യാനന്മാരോടു കൂടിക്കഴിയുമൊരവന്യ-
 തൻ മഹാസിദ്ധനത്രേ
 തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോഴേക്കു, അഭിരുവരുമൊരുപോൽ
 ഗുഹ്യ കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു
 കുഞ്ഞന്നുളളൊരു മോഹം മൂഴുവന്യമറിയും
 മൂകനോടിക്കളഞ്ഞു

12. പെട്ടെന്നോടിക്കിതച്ചു, ഞൊടുവില, കലയാ-
കുഞ്ഞനാരണ്യമെത്തി
ചുറ്റും നോക്കിയഭൃശ്ശൻ തുരു- പരവശനായ്
കുഞ്ഞനോ വീണുപോയീ!
അബ്രഹ്മജ്ഞാനി ശിഷ്യപ്രഭുവനെ കുറുകായ്
വാരി ജൂർത്താവിലായി-
ച്ചുംബിച്ചും, സ്വർഗ്ഗനത്താൽ പുളകമണിയണി-
ച്ചും, പരാവിദ്യയേകി.
13. ആരോടും പറ്റലില്ലാ, തറിവതെവിടെയും
നിന്നു നേടുന്നതിനായ്
ദേശം, ഭാഷാ, മതം തൊട്ടതിരു മറികട-
ന്നങ്ങുപോയ് പാണ്ടിയെത്തി
വേദാന്തത്തോടു സിദ്ധാന്ത, മൊരുമതൊടും
ചേർത്തു കണ്ണുചർ, നക്കി-
രാദിശ്രീ ദ്രാവിഡർഷി പ്രകട ശിവമത-
ത്തന്മൂൾക്കൊണ്ടുവല്ലോ!
14. പേരാളുന്നോരു യോഗക്രിയകളനുദിനം
ചെയ്തു പോന്നോരു കാലം
ഹാ! ഹാ! പ്രാണൻ ക്രമത്തിൽ മെരുക്കി, മെരുക്കിയ-
ച്ചൊൽപ്പടി കൊത്തു വന്നു.
ആറാറാഞ്ഞിലായങ്ങളായുളളവിലോ-
രോരു മട്ടുളള സിദ്ധി-
വ്രാതം കൈകരുഭാവാൽ തനതുവശമായ്
നിന്നിതാതകമെന്തേ!
15. ഭോഗത്താൽ മന്ത്രമൊന്നാ, വരനുരുവരുളാൽ
ലബ്ധിയായ്, വർണ്ണലക്ഷം!
ചൊല്ലി, സ്തായിച്ചതിൻ സിദ്ധിയുളളതിരഭസം
സാധകൻ ഭക്തിപൂർവ്വം
അവൈദ്യതത്തിൽ ജടാപാറികളുപരി നില-
യ്ക്കുളളതാം പാറമേകി
തൈതയ്ക്കാട്ടുതാവിൽ നിന്നും ഹാമുറയിലതും
നിഷ്ഠയായ് നേടി, പിന്നെ
16. വിജ്ഞാനാരോരെയുണ്ടാം സഭയിലനുദിനം
ശാസ്ത്രപാഠങ്ങളെല്ലാം
ചർച്ചയ്ക്കായിട്ടെടുക്കും, പല സുമതികളും
ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കും

തർക്കിച്ചനേ പഠിച്ചു, ഗുരുവിലഭരുഭ-
 തതീക്ഷ്ണ ബുദ്ധിപ്രഭാവം
 ചിത്ക്കാലത്തേറിവന്നിഴ്ന്നുണ ചിതരഹഹാ-
 ളാരിലിത്രയ്ക്കു കാണാ

17. വേദാന്തം ഭാഗ്യമല്ല, ബഹുവിധഭവിവേ-
 കുന്ന സത്ഗ്രന്ഥമെല്ലാം
 വിരോധങ്ങളുറ്റുനോക്കിത്തരിശിൽ നിറയുമാ-
 ജ്ഞാനമേറ്റം ഗ്രഹിച്ചു
 വിദ്യാന്മാർക്കുള്ളതാണു സുത, യോഗിവിചാര-
 ക്കും കണക്കുള്ള മുഖ്യ-
 ദൈവതാനുസാരതത്വം നിഖിലമതി ജവാൽ
 വിജ്ഞാനുൾക്കൊണ്ടു തൃപ്തയാ

18. നിത്യം, ന്യായം, ജപം, ചര്യകൾ, ശരഭമവു-
 ശീലനം ചെയ്തുപോന്നു!
 സമ്യഗ്ധോഗം, ഹാരം, മൂദ്രകളിവയുമലം
 തൻവശത്താക്കി ഭ്രമം
 സ്വാഭാത്മ്യം, വൻതപസ്സും മനനവുമൊരുപോ-
 ലാചരിച്ചാൻ, മഹത്താം
 സത്സംഗം നേടി, യോഗിപ്രവരരോടനുഭൂ-
 ത്യാത്മകാഭാഷണത്താൽ

19. വേദാന്തം, യോഗം, വൈശ്വം പലവിധ മതവും
 ശാസ്ത്രയുക്തിക്കു ചേർത്തും
 യോജിപ്പിച്ചു ക്രമത്തിൽ, ശ്രുതിയൊടനുഭവം
 യുക്തിപോലെത്തന്നിണക്കി
 ഏകാകാലം മരുത്യാലയയിലൊരു മഹാ-
 യോഗിതൻ ശിഷ്യനായും
 ശ്രീമദ് വിദ്യാധിരാജൻ തിരുവടി വിലസി
 കേരളത്തിൻ യശസ്സായ്!

ദിതിയദളം - ശിഷ്യസമ്പത്ത്

1. എങ്ങും മനം നടന്നും, വിജനഗൃഹകളിൽ
പാർത്തു കായും കിഴങ്ങും
കിട്ടുന്നേരത്തരിച്ചും വിഷയ വിരസനായ്
രജ്യ ഭൂഭംഗി കണ്ടും
പാർത്തും പോന്നാ മരുത്യാലയതിൽ, വടിവി-
ശാഭി ദേശത്തുനിന്നാ-
'ജാതജനനാ'ദി യോഗിപ്രഭൃതിവരരുഭാ-
യാത്തരഭോദം കഴിച്ചു
2. വൈരാഗ്യം പൂണ്ടു ഹാ, ലൗകികസുഖമഖിലം
ദുഃഖമെന്നുള്ളതുള്ളിൽ
തോന്നിസ്സംന്യാസമാർഗ്ഗം വരമതിനു തരം
പാർത്തു കാലം കഴിയ്ക്കെ
ശ്രീമാൻ നാരായണാർഭൻ വഴി നുരുവരനെ-
ത്തേടി ഹാ, നാണുവാശാൻ
നീമാൻ വിദ്യാധിരാജനാടിതൊഴുതണിയൂർ-
ക്ഷേത്രസങ്കേതമെത്തി
3. കണ്ടപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചു, നിയതമൊരു മഹാ-
യോഗിയാകും യുവാവാ-
ണിനീ നിൽക്കുന്ന ഭക്തൻ, ക്രമവഴി തരണം
ചെയ്തു, മദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രം
വേണ്ടുംപോലഭ്യപ്പെട്ടും, പരമനുരുവര-
പ്രീതി നേടി ക്രമത്തിൽ
ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യ മന്ത്രം നുരുമുഖ ഗളിതം
ചൊല്ലിയും സിദ്ധിനേടി
4. 'മൂർഖൻപാനിൻ വിഷത്താലൊരുവനു വരുമാ-
മൃത്യുവോ സാരമില്ലാ
കാലത്തിൻ ക്രൂരസർപ്പം പലപലയുഗമാ-
യാതമനാശം വരുത്തും
സംസാരത്തിൻ വിഷം തീണ്ടിടുമൊരുവനെ ര-
ക്ഷിക്കുവാനാതമവിദ്യാ
വേണം, മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും, മൃതിജയമരുളാൻ
സാദ്ധ്യമല്ലാ തരിമ്പും
5. ഇത്തരം നീലകണ്ഠാർകേനവിടെ നടാ-
ടെത്തരാ കേൾക്കെയുള്ളിൽ
സത്യം ബോധിച്ചുകൊണ്ടാചരണതിവരി-
ച്ചിടുവാൻ ശിഷ്യനായി

വേദാന്തം, തർക്ക, യോഗം പലവിധ വിഷയം
 വേണ്ടപോലഭ്യപ്പെട്ടിട്ടു
 വേദേനാഷ്ടാംഗയോഗം ക്രമമൊടു പരിശീ-
 ലിച്ചഹോ യോഗിയായി

6. ഉണ്ടായല്ലോ മഹാത്മാവിനു മുമ്പിവരായ്
 ശിഷ്യരത്നങ്ങൾ മൂന്നാ-
 ളൊന്നാമൻ വിദ്യയില്ലാതെഴുതൊരു ജനത-
 യ്ക്കേകിയാതപ്രബോധം
 രണ്ടാമൻ, ശാസ്ത്രതത്വപ്രചരണമതിയായ്
 ഗ്രന്ഥങ്ങളെറച്ചെച്ചാൻ
 മൂന്നാമൻ 'തീർത്ഥപാദാഭിധത്തികുല സത്-
 സംപ്രദായം വളർത്തി
7. പാണ്ഡിത്യം ചേർന്ന ശാസ്ത്ര പ്രകരണപരമാം
 ഗ്രന്ഥമെറച്ചെച്ചും
 ശ്രേയസ്സേകിസ്തമോദം സവിധമണയുമാ-
 ശിഷ്യരെ ജ്ഞാന സത്താൽ
 സായുജ്യപ്രാപ്തരാക്കാൻ തുരുതരമുപദേ-
 ശങ്ങളും നൽകി മേവി!
 ശ്രീമദ് വിദ്യാധിരാജൻ തുണനിയി, മതിമാൻ
 - മൂവരും ധന്യരായി
8. ശ്രീമാൻ വിദ്യാധിരാജൻ വിതറിയാരറിവാൻ
 ശിഷ്യരേറെജ്ജലിച്ചു!
 ശ്രീമന്നാരായണാവ്യൻ തുരു, തുരുതരമാം
 ഗ്രന്ഥമെറച്ചെച്ചു
 വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാതെഴുതൊരു ജനം
 വിദ്യയാലങ്ങളുണർന്നു
 സംഘത്താൽ ശക്തി നേടി, തുരുതരമണ നിറ-
 ണ്ണിന്നവർ ധന്യരായി!
9. ശിഷ്യൻ ശ്രീ നീലകണ്ഠൻ മുമ്പി, യറിവിതലും
 സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ, പക്ഷേ
 ശിഷ്യൻ വിദ്യാധിരാജൻ സവിധമണയവേ-
 യതുമായം തന്നെ കാണു
 പൂഷ്ടശ്രീ മേരുവിന്റേയരികിൽ വിലസുമാ-
 കൊച്ചു കുഞ്ഞെന്നു തോന്നും
 സ്പഷ്ടം, മണ്ണുനൂലല്ലോ രവിയുടെയുദയ-
 ത്തികലെച്ചന്ദ്രനെപ്പോൽ

തൃതീയദളം - തിരുവടികളുടെ അന്യാഭ്യുക്തമായ മഹത്വം

1. മുന്നോ നാലോ ദിനങ്ങൾ കഴിയുകൊരു തൃഹ-
 സ്വന്റെ ഗേഹേ, ചിലപ്പോൾ
 സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടുഭാഗ്യം പല സുകൃതികളും
 ശിഷ്യരായ് നന്യരായി!
 ഭീ യേശുസൈന്യം തീർന്ന ശ്രുതിയുടെ വെളിവിൽ
 ശാസ്ത്രഭാഷ്യം ചമച്ചു
 മൃഗശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നതായ പല ഭാ-
 ഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചിറങ്ങു

2. രണ്ടാംമുണ്ടും പഴഞ്ചൻ കൂട, വിശദീകരണ-
 യെങ്ങുമേ സഞ്ചരിക്കും
 സ്വാസ്ഥ്യത്തോടൊന്നിരിക്കാൻ സ്വലകൊരു ചതുരം
 പോലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാ!
 ഇഷ്ടംപോലാശ്രമം തീർക്കുവതിനൊരു മഹാ-
 നേകി നൂറേക്കർ ഭൂമി
 എന്നിട്ടോ തളിയിലൊന്നും ധനമൊന്നുമുണ്ടാ
 മോഹമില്ലാത്ത മൂർത്തൻ

3. പ്രാവിണ്യം നേടി വേഗം കലകളിലവില്പം
 -ചെണ്ട, സംഗീത,രാഗം
 മേളം, ചിത്രം, ഭൃംഗം, തകിലുമുതലായവ
 ഗുസ്തിയും വശ്യരായി
 വേദാന്തംപോലെ യോഗം, സകല കലകളും
 വന്നഹോ നൃത്തമൊടി
 ഹാ, സാഹിത്യംബ ഹൃത്തിൽ,സ്തരസമുദായം
 തുകി ഗീതങ്ങൾ നാവിൽ

4. ജ്ഞാനം നേടി മഹാമന്ത്രി, ബഹുവിധ നിലയിൽ
 യോഗവേദാന്ത തത്വ-
 ജ്ഞാനം, വിജ്ഞാനമെല്ലാം പലമുദ്രവരകിൽ
 നിന്നുകൊണ്ടി ക്രമത്തിൽ
 ഇല്ലാ ചേർന്നില്ലയെങ്ങും, ബിരുദഭണ്ഡിയാവാൻ
 സൽകലാശാല തന്നിൽ!
 എന്നിട്ടോ, ജ്ഞാനമൊർ നന്നറിവിനുടെ കലാ-
 ശാലയായ് തീർന്നു വിജ്ഞൻ!

5. ആരേയും പേടിയില്ലാ, ഓറുപടിയുടനേ
നൽകിടും ധീരനായി
ശ്രീഭദ്ര് വിദ്യാധിരാജൻ, ശ്രുതിയുടെ വെളിവിൽ
ശാസ്ത്രതത്വം പുതുകി
ഈ ലോകം തിങ്ങിവിടും കരുണാനിരയുമാ-
ചിത്സരൂപതെന്തല്ലോ
നേരേ കാണുന്നതപ്പോൾ ഭയമെവിടെ നിജാ-
നന്ദഭാവത്തിലാഴ്ന്നാൽ
6. കൗമാരത്തിൽ പ്രശാന്ത സ്ഥലമതിലൊളിവിൽ
ചെന്നു ദേവാലയത്തിൽ
ധ്യാനം പൂണ്ടങ്ങിരുന്നാ മതിയിൽ നിജ വെളി-
ച്ചും തെളിഞ്ഞിടുവാനായ്
അന്നതെന്തല്ലാമെന്നീ പുരുഷമെന്നീ ഹോ-
യോഗിയായ് തീർന്നതേവം
ചൊല്ലുന്നു ലോകമെല്ലാം, നിയതമതു ചെറു-
പ്പത്തിലേ ബോദ്ധ്യമായി
7. ഓരോരോ കാലമോരോ മഹിതചരിതരാം
പൂജനീയർ ജനിച്ചാ-
വോളം ത്യാഗോജ്ജ്വലത്താം ബഹുവിധ മഹദാ-
ദർശനേകും പ്രമോദാൽ
നാനാകർമ്മങ്ങളാലേ, യുലകിനുടെ കൊടും
ദുഃഖമെല്ലാമകറ്റാ-
നേവം വിദ്യാധിരാജൻ ജനിഭൃതിയൊഴിയാൻ
ജ്ഞാന ബീജം വിതച്ചു
8. തർക്കം തീർന്നില്ലിതേനാശ്വരൈ, യിവിട, വിഭി-
ക്കേതിലാം ജ്ഞാനമേറു-
ന്നവൈതത്തികലാണെന്നൊരുമത, മയികം
യോഗമർദ്ദത്തിലെന്നും
അല്ലോ! നാനാ കലാവിദ്യയിൽ- ഇതുകളി, ലെ-
ല്ലാറ്റിലും വച്ചു വിദ്വാൻ
തന്നെന്നാം, വേണ്ട തർക്കം, തിരുവടി പുകളേ-
റുന്നു വിദ്യാധിരാജൻ!
9. 'പാപത്തിൽ പുത്രരാണീ നര' ഭിതി യുയരൂ-
ന്നാരവം സ്വാമി കേൾക്കെ
ചൊൽച്ചൊങ്ങുന്നോറ്റുമാന്നുരി, ചൊരുദിനമഹോ
യാത്രപോകുന്ന നേരം

ഇത്തത്തയതെതസ്സദിക്കും പരനറിവതിനായ്
 കൈകസ്തവാദർശതത്തും
 നന്നായിച്ചേർത്തൊതുക്കിപ്പായുകൊരു കഹാ-
 ഗ്രന്ഥവും തീർത്തു യുക്തൃ

10. ശാസ്ത്രം ചൊല്ലുന്ന ഓർത്തുകുളതു പരിശോ-
 യിച്ചു ഹാ,വൈഖിളിന്റെ
 ന്യായത്തിൽ യുക്തിയേന്തി പ്രഭുഖഗഹനഭാം
 തത്തയെല്ലാം പഠിച്ചും
 സാരം സർവ്വം നിരൂപിച്ചു,തിലൊളിയുവതാം
 യുക്തിഭംഗം തകർത്തും
 സാരഗ്രന്ഥം ചെച്ചു,നലസങ്കതികളിൽ
 തത്തയുദ്ധോധം വളർത്താൻ

11. ശ്രീഭദ് വിദ്യാവിരാജൻ സകലകലകളിൽ
 വിജ്ഞനായ് കീർത്തി കേൾക്കെ
 പുത്തേഴം ഭേദവാൻ, സ്വാമികളെയൊരുദിനം
 ഭാഷയിംഗ്ലീഷുചൊല്ലി-
 കേൾപ്പിച്ചിട്ടങ്ങു വീണ്ടും കൊഴിയുവതിനപേ-
 കിച്ചു ഹാ, ഭക്തിപൂർവ്വം
 'നോക്കാ'-ജലപം കഴി,ഞന്താ വരികളവിലവും
 ചൊല്ലിയായാസമെന്ത്യേ!

12. കീർത്തിയ്ക്കായ് ജോഹരില്ലെന്നതിനൊരു തെളിവാം
 സ്വാമിതൻ ഷഷ്ടീപൂർത്തൃ-
 ഘോഷത്തിന്തേര, 'മയ്യോ ലളിതലളിതായ്'
 വേണമൊഘോഷമെല്ലാം'
 ആർഭാടം തീണ്ടിടാതൊങ്ങൊരു ലഘുതരള-
 ഭാഗ്രഭം തീർത്തു ഭംഗ്യ
 കൂറ്റൻ സൗതം ചമയ്ക്കുന്നവർ ലളിതതരം
 ജീവിതം കണ്ടുജോർക്കാൻ!

13. ഇല്ലല്ലോ കാവിവേഷം, ലളിതശുഭേതരം
 ശുഭ്ര സംശുദ്ധ വസ്ത്രം,
 ഇല്ലാ ഭംഗവും കരത്തിൽ, യതികുലവരനാ-
 നീണ്ട വെൺതാടി ഭാഗ്രം
 ചൊല്ലും നേത്രങ്ങൾ രണ്ടും 'കുറിനതരതപം
 ചെയ്ത യോഗീന്ദ്ര'നെനായ്
 എല്ലാ വർണ്ണാശ്രമത്തിന്നുപരിവിലസുജീ-
 ജ്ഞാനി ഹാ, ഭുക്തനത്രേ.

14. ആർഭാടം കാട്ടിയില്ലാ, അതിശയമതുകാ-
ട്ടിമാനം കൈക്കലാക്കാൻ
കാംക്ഷിച്ചില്ലാ മഹാത്മാ, സകലകലയിലും
ജ്ഞാനത്തോളം വരിച്ചോൻ
ശിഷ്യന്മാരോടുപോലും നന്മവിനിയമമാം
ശുദ്ധമാർഗ്ഗം കൊഴിഞ്ഞും
നിർദ്വേഷൻ, ഹാ, ചരിച്ചു, പരമചിതീരസാ-
നന്ദഭാവം നുകർന്നും.
15. ശ്രേഷ്ഠന്മാരാദ്യഷ്ടിന്ദ്രപ്രഭൃതികൾ മതിയിൽ
സത്യഭായ് കണ്ടതാജീ-
യദ്വൈതത്തിന്റെ തത്ത്വം ലളിതവിവരണം
ചേർത്തതിൻ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം
മുഖ്യം തന്നെന്നറിഞ്ഞങ്ങിതരകുഹകളാം
വാദമെല്ലാം തകർത്തും
ലോകത്തിനായി നിണാളറിവു പകരുവാൻ
യോഗിയുത്ബുദ്ധനായി
16. തത്ത്വാനന്തരം സാരമെല്ലാം ഗുരുവരമൊഴിയിൽ
നിന്നു നേരേയറിഞ്ഞും
ജന്മം ലക്ഷങ്ങൾ ചൊല്ലി, ശ്ലാഘനിയമം
പാലനം ചെയ്തു, യോഗം
സമൃദ്ധം നേടിയും, ഹാ! വിഷയരതിയിൽ വൈ-
രാഗ്യവും, യോഗി, പിന്നെ-
ബ്രഹ്മാനന്ദം സ്വദിച്ചങ്ങുതസമരസം
പൂകിയും വാണു നന്യൻ!
17. ബ്രഹ്മാനന്ദം നുകർന്നങ്ങിഹപരസുഖമേ-
ക്ഷുദ്രമെന്നായ് തൃജിച്ചും
അദ്വൈതത്തിന്റെ മർമ്മം നിഖിലവുമുപദേ-
ശിച്ചു സംതൃപ്തനായും
സത്യം, സനേഹം, ദയാവായ്പിവയനുമുപേക്ഷായ്
ലോകരിൽ ബോദ്ധ്യമാർന്നും
നന്യൻ, വിദ്യാധിരാജൻ, പുകളൊടു വിലസി-
ശുക്രനക്ഷത്രമായി!
18. തീരത്തെന്തൊട്ടില്ല വിതരം, വിഷയരസമഹാ
ലേശമങ്ങിയില്ലാ
നാളെ, കീർത്തിക്കുമെന്തിനുമുരുവനുമലകിൽ
കർമ്മമെ ചെയ്തതില്ലാ

ജാഗ്രത്സ്വപ്നാവസ്ഥാത്രയത്തിൽ വിലസു-
ന്നാത്ത സാക്ഷിത്വഭാവം
ലോകേ ദർശിച്ചു ലീലാരസീകനവില ദൃ-
ശ്യത്തിലും ജ്ഞാനദൃഷ്ട്യാ

19. ഇല്ലാ ലോകം ഭരിച്ചി, ഇല്ലാരു ചുവടടിയും
സ്വന്തമായില്ല പാടിൽ
ഇല്ലാ സൗന്ദര്യം പണിഞ്ഞി, ഇല്ലാരു നുരുക്കുലവും,
കീർത്തിക്കോഹിച്ചിയില്ലാ
സമ്പത്തൊന്നും വരിച്ചി, പ്ലീവിടെ നിജഹ-
സ്സച്ചിദാനന്ദഭാവം
സത്യം സൗഖ്യം നുകർന്നാപ്പരമപരമ-
ബോധിപ്പാൻ കേളിയാടി
20. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം വരിച്ചും, സതതജ്ഞാന-
മാതൃസംതൃപ്തി പൂണ്ടും
കർമ്മം ഹാ, യോഗജാക്കിസ്സകലവിഷയവും
തള്ളി, വൈരാഗ്യമാർന്നും
തത്സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ബഹുജ്ഞാനിയാനിശം
ഭക്തിയിൽ ചേർത്തുകൊണ്ടും
ചട്ടമ്പിസ്വാമി സാക്ഷാൽ സകളവടിവിലായ്
നിഷ്കളാത്താ വിളങ്ങി!
21. ജേതാശക്തിക്കു ചേരുന്നറിവ, തിന്നു സഭം
നില്ക്കുജേ യോഗശക്തി
ശ്രീചിന്മുദ്രയ്ക്കൊരർത്ഥം ലളിതവിവരണം
ചേർത്തു ഹാ, സ്വാമിനൽകി-
ക്കേൾക്ക, ശ്രീഭദ്ര വിവേകാഭിനയത്തിയെഴുതേ-
റ്റുചൊഴു കൈകൾ കൃഷി-
സ്തംഭിച്ചു, നന്മുതത്താൽ 'നിയതമൊരു മഹാ-
പ്രാജ്ഞനെക്കണ്ടു ഹാ! ഞാൻ'
22. 'തീരാൻ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചു വളരെ വിരളമായ്
ജാഗ്രത് കണ്മനയ്ക്കുതോർത്താൽ
ആത്മാരാജന്നു പാടിൽ പ്രിയതരമൊരു സൽ-
ക്കർമ്മമെന്നുണ്ടു ചെയ്യാൻ?
ജ്ഞാനാഗ്നി ജ്വാലയാളി ത്രിഗുണജടിലഭാം
വാസനാ ഗ്രന്ഥി കത്തി-
പ്പോകെ, ഗ്രന്ഥപ്രചാരപ്രചുരിമയിൽ മഹാ-
സ്തംഭിച്ച താനേ മറഞ്ഞു

ചതുർത്ഥദളം - സിദ്ധികൾ

1. സന്ധ്യാനേരത്തെത്താരികൾ ഹരിജനൊരു യുവാ-
 വങ്ങു വൈദ്യന്റെ വീട്ടിൽ
 വന്നിട്ടേ, 'ചൊല്ലി യെൻപൊന്നുടയവരവിലം
 ഹാ! മസൂദ്യായ് കിടങ്ങു
 രക്ഷിക്കേണം വോനിന്നാടിയനെ' - അവനോ
 ഹീനഭാം, ജാതിയെനോർ-
 ത്തെത്താൻ വൈദ്യൻ കുടിച്ചു, ഞ്ഞൊരുതരക്ഷിതൻ-
 നീർ കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞു.

2. പെട്ടെന്നുശോൽ യുവാവുൾബ്ബേയൊടതിജവാൽ
 യാത്ര ചോദിച്ചിറങ്ങി
 വൈദ്യൻ നിന്നവരന്നു തമിയിയിൽ നുരുവും
 കൂടിറങ്ങുന്ന കാൺകെ
 മുൻപും പിൻപും നടന്ന, ഞ്ഞിരുളിലിരുവരും
 കൊച്ചുമാടത്തിലെത്തി
 കത്തുന്നവൈക്കവിളക്കാൽ നുരു, കുടിയിനകം
 പൂകിയെല്ലാവരേയും

3. തൃക്കൺപാർത്തിട്ടു ഭസ്മക്കുറി തഴുകി മരു-
 ന്നൊന്നു കല്പിച്ചു നൽകി
 കണ്ടു വൈദ്യനെയങ്ങോ, ഉവരെയെനുമതി-
 ച്ചെത്തി, ഹാ, സംഭ്രമത്താൽ
 എല്ലാവർക്കും സമാത്മാസമരുളി രുജയും
 പോക്കി, യാനന്ദമേകി
 ശ്രീമദ് വിദ്യാധിരാജൻ മുമ്പിറവിതുപോ-
 ലത്ര പേരെക്കരേറ്റി! (യുക്തകം)

4. സന്ധ്യയ്ക്കായ് കാറുപൊങ്ങിട്ടിരുൾ പടരുകയായ്
 കായലോളം തിളിർക്കെ
 പകായം വീണുപോയീ, ഭയചകിതർ മിഴി-
 ച്ചങ്ങു, വളളം കയത്തിൽ
 ചുറ്റിത്താഴുന്ന മായ്, സഹചരർ ഭയ സം-
 ഭ്രാന്തരായ് കേണു ചൊല്ലി
 'അയ്യോ രക്ഷിക്കണേ ഹാ! അരഞ്ഞൊടിയിടയിൽ-
 തന്നെ യന്ത്രം കുറിക്കും.'

5. ശ്രീ വിദ്യാനിരാജൻ, കരുണചൊരിയുമാ-
ദിവ്യനക്ഷത്രഭൂമിത്തൻ
ആരും പേടിക്കവേണ്ടാ മരണമിഹ വരാ-
നാർക്കുഭായില്ല കാലം
ആപത്തേക്കാതെയെത്താം കലയൊടു വിഹരി-
ച്ചിടുവീൻ നൈര്യഭായി.
മൂന്നോ നാലോ മിനിടായ് കടവിലത്തേമാ-
യത്തടുതം വഞ്ചിയെത്തി.
6. ശ്രീമദ് വിദ്യാനിരാജൻ മൂനികുലവരനെ-
ക്കണ്ട ഭാവം നടിക്കാ-
ത്താ, കെങ്കേമൻ മജീസ്ട്രേറ്റിനുടെ പെരുക്കിടും
ഭേളുചില്ലാതെയാക്കി
ചുടേറ്റിട്ടു പൊള്ളിപ്പൊരു നിമിഷമയാ-
മെങ്ങുമുണ്ടാടിത്തുടങ്ങി.
ശ്വാനക്കൂട്ടത്തെയുട്ടിമാനികനുടെയഹ-
ന്തയ്ക്കൊരാഘാതമേറ്റി!
7. സന്ദേഹം പൂണ്ട മാനുസ് വിശദ വിവരമാ-
രാഞ്ഞ നേരത്തനൻജം
മുജ്ജന്തം ചെയ്ത ദുഷ്ടചരിഷകളവിടെ-
ശ്വാന്മാരായ് ജന്മമാർന്നോർ.
എന്നുള്ളൊ സ്വാമിവാക്യം നനികനുടെ മനോ-
ഗഹരം വിണ്ടുകീറി-
ത്തന്നുള്ളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങും നന്മമെങ്കിലും
മാഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിച്ചു
8. മൂട്ടാളന്മാർ ഒതളിഞ്ഞാ വഴിയുടെ നടുവിൽ
നിന്നു ശല്യങ്ങളേറ്റം
കാട്ടിക്കൂത്താടി നിലക്കെച്ചില വിരലുകളാ-
ലങ്ങു തൊട്ടിട്ടുപോയി
പിറ്റേന്നാളാ വഴിക്കായ് വരുവതുവരെയൊ-
മട്ടിലായ് നിന്നുപോയി
ഇങ്ങട്ടിൽ കേൾക്കുമാറായ് വിവിതകഥകളായ്
സിദ്ധികൾ നാടുനീളെ

9. തമ്മിൽക്കൊല്ലുന്ന ജീവിയ്ക്കതിശയകരജം
 ഭട്ടു കാരുണ്യഭേകി
 കുറ്റം ചങ്ങാത്തമോടെ മെരുക്കുവതിനു നിർ-
 ദ്രേശവും നൽകി ദിവ്യൻ
 ദൃക്സാക്ഷികന്ത്ര പേരോ, എലി, പുലി, പശുവും
 പൂച്ച, പാമ്പും സുഹൃത്തായ്
 തുഷ്ട്വ ജീവിയുപോന്നു, തുരുവരസവിതേ
 ദിവ്യസിദ്ധി പ്രഭാവാൽ
10. നന്യദർവീട്ടിൽ, കുനീന്ദ്രൻ ചില സുകൃതികൾ തൻ
 സംശയം തീർത്തു വാഴ്കെ
 സന്ദേഹം പൊന്തിവന്നു കലകളിലവതാ-
 രത്തിൽ വിശ്വാസമാണോ'
 എന്തേ വിശ്വാസമില്ലേ? കുറുവചനമൊടാ-
 യോതിവര്യൻ കടന്നു
 ചന്തം ചുഴും കുറിക്കുള്ളിലുടനെ കതകും
 ചാടിയാൽക്കാർ നിരക്കെ
11. 'ഭൂന്ദയാനം കുഴങ്ങുന്നൊരു സമയമഹോ
 ദർശനം നൽകു മെന്ന-
 ഞങ്ങളാരോടും പാഞ്ഞാൻ മതിവരനകഭേ
 പോവതിൻ മൂന്നഭേ താൻ
 അല്പം നേരം കഴിഞ്ഞങ്ങൊരുമണി നിനദം
 കേൾക്കെ, നോക്കി ജനങ്ങൾ
 എന്തേ, കാണൂ? നൃസിംഹം, കുതിവരനെവീടെ ?
 സ്തബ്ധരായ് നിന്നു ലോകർ!
12. ചന്ദ്രം പൂട്ടിലജലത്തിനുപരിതലമതിൽ
 വാനിലും ഭേവു,മണി-
 ങ്ങു,ണ്ടാകീടും ഹാ രസത്തിൽ മഴ, ഞൊടിയിലഹോ
 പിന്നെ ഗോവിന്ദൻ നേർക്കായ്
 കൊല്ലാൻ പാഞ്ഞങ്ങടുംകൂം കടുവയെയൊരുനോ-
 കാൽ തിരിച്ചങ്ങയയ്ക്കീ-
 മട്ടിൽക്കാട്ടും ചിലപ്പോൾ ചിലചില രസികൻ
 സിദ്ധികൾ കൗതുകാർത്ഥം.

പഞ്ചമദളം - വിദ്യാധിരാജദർശനം

1. വേദം, ശാസ്ത്രം, പുരാണോപനിഷദുകളൊരേ-
സത്യവും ചൊൽവതോരോ
രൂപം, നാഭം, കലർന്നും ബഹുവിതനുണയായ്
തോന്നുജീ ദൃശ്യലോകം,
ചൈതന്യാനന്ദസന്തതനാറിതുവതിനു ഹാ!
തത്ത്വമുദ്യത ചിന്താ
പരത്യാഖ്യം പ്രബന്ധം വഴി, യതിതീലകൻ
യുക്തി ഭദ്രർക്കു കാട്ടി!
2. വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങുജോരോ തിര, നൂര, ചുഴിയെ-
ന്നുള്ള രൂപങ്ങളെല്ലാം
വെള്ളം തന്നെന്നു കാണുന്നറിവതു നിജരാം
ജ്ഞാന മന്യങ്ങൾ മിഥ്യ
വൈവിധ്യം കാട്ടി നില്ക്കുന്നൊരുലകു, പലതായ്
കാഞ്ചതാം, വസ്തുവേകം,
ചിത്താഭാസ ഭാവാനുഭവമുത്പന്ന-
ബ്രഹ്മമുദ്യതസത്യം
3. ദൃശ്യങ്ങൾ നാമരൂപം, മുകുരതലമതിൽ
കാണുമാ ബിംബരൂപ-
ത്തിന്നസ്തിത്വം വരില്ല, അവിടെ വിലസുമാ-
ബിംബജോ തോന്നൽ ഭാഗ്രം
എപ്പോൾ കണ്ണാടി കാണില്ലവിടെ വിലസുമാ-
ബിംബവും ഭാഞ്ഞുപോകും
ബ്രഹ്മത്തിന്നുണ്ടയുണ്ട, അതിരതലമതിൽ
കാഞ്ചതോ മിഥ്യയത്രേ
4. മുമ്പേയറ്റിടവേ വാസന, മൂടിയുമാഹം-
ഭാവ, കർതൃത്വമെല്ലാം,
സച്ചിതത്വാനായി നിൽക്കും ഘനമലതരാ-
നന്ദ ബോധത്തിലെല്ലാം
മൂറ്റിത്താനേ ലയിക്കും, ത്രിപുടി മൂടിയവേ
മൂന്നാഭേദരീയും,
ജീവൻ ബ്രഹ്മൈകുമാളാൻ, വഴിയിതു ഭവാൻ
കാട്ടി വിദ്യാധിരാജൻ!

5. ശ്രീഭദ്ര തീതാർത്ഥവേദസംഭൃതിയിവയിലെഴും
ബ്രഹ്മാ വൈരുദ്ധ്യമെല്ലാം
സൂക്ഷ്മാംശത്തോടു കാട്ടി, ചുതിയൊരിവിലെ-
ച്ചക്രവാളം തുറന്നു
സത്യം കാട്ടുന്ന ഛാർത്ഥം, ബ്രഹ്മൈരുദ്ധ്യവവും
പറ്റിപ്പാ, താഴെത്തോറും
വൈരുദ്ധ്യത്തോടങ്ങു കാട്ടി, ഷഡ് പലതരം
ആന്യമെല്ലാമകറ്റി
6. ആളിക്കത്തുന്ന നാനാ വിഷയവിഷയതാം
ഭോഗപാനീയമെല്ലാം
കോരിക്കോരിക്കുടിച്ചാലനുമിനിക്കിഷ്ടമോ
വാസനാ ഗ്രന്ഥി ചീർക്കും
വൈരാഗ്യംകൊണ്ടു ഭോഗങ്ങളെയനുമിനിക്കിഷ്ടം
തളളിയിളനസതെ
നേരായ്, സദബുദ്ധിയാലേ ക്രമവഴിയിൽ ഒരുരു-
ക്കീടിലോ ഗ്രന്ഥി പൊട്ടും
7. ഛാസം തിന്നാൻ കൊതിച്ചോ, നവനവനുടെ വാ-
ദം ജയിപ്പാൻ ശ്രമിക്കും.
‘ഒർതുന്നായിട്ടുമാത്രം വിവിതതര ജന്മ-
പ്രാണിവർഗ്ഗത്തെതയിശൻ
സൃഷ്ടിച്ചെ’ന്നുള്ള വാദം ശരി, ‘ഒന്നുജരെ ഹാ!
ജന്മവിനങ്ങുതിന്നാ-
നല്ലോ, തിശൻചെച്ചെ’ന്നവ പറയുകിലോ
ഒർതൃ! നീയെന്തുചെയ്യും ?
8. ‘വേദം ശുഭ്രമനുഭാകാ, മതിനെതിരുപറ-
ഞ്ഞീടുവോൻ പാപിയത്രേ!
ജ്ഞാനം ഒർതുന്നവശ്യം, പവനനു സമഭാം
ഭക്ഷണംപോലെയും, ഹാ
പിന്നെന്തേ, ഭാരതത്തിൽ സ്ഖലിതമിതുവരാൻ ?
നിന്ദിത വാദമെല്ലാം’
വൈരുദ്ധ്യത്തോടന്നുവിജ്ഞൻ, ഗുരുവരനെരുളി-
സത്പ്രഭാണങ്ങളാലേ
9. ‘ജന്മംകൊണ്ടോർക്കിലാറും ദ്വിജത കലരുവോ-
രല്ല, പിന്നങ്ങു ചെയ്യും
കർമ്മം രണ്ടാൾക്കുമാകാ, മരുവഴിയുയരാം
ദേവനായും ജനത്തിൽ

ശുഭ്രൻ കർമ്മത്തിനാലേ ദീജനുസമനതായ്
 തീർന്നതായ് വേദമെല്ലാം
 ഭദ്രം ഘോഷിപ്പി'തെന്നും നിരവധി തെളിവുവാൽ
 ജ്ഞാനി കാട്ടിസ്സുതീരം

10. ബ്രഹ്മജ്ഞാനം വരിക്കാതെത്താവുന്നവനിഹ വെറും
 ശുഭ്രനാം, ജ്ഞാനമർന്നാൽ-
 മാനസം സദ്ബ്രഹ്മണൻതാൻ, ദീജകുലമതിലായ്
 ജന്മമർന്നുള്ള മർത്യൻ
 ദുഷ്കൃത്യം ചെയ്തു നിത്യം കഴിയുകിലവനോ
 ഹന്ത! ചണ്ഡാലനഭ്യേ!
 സൽകൃത്യം ചെയ്യുമെങ്കിൽ പറയുന്നൊരു മഹാ-
 ബ്രഹ്മണൻ തന്നെയാകും!

11. ജ്ഞാനം സർവ്വർക്കുമാകാം വിഹിതമതു നിഷേ-
 തിക്കുവാൻ ആരു പാടിൽ ?
 ഇത്തരം ചക്രവാളം വരെയുമറിയാവൻ
 ജ്ഞാനി വിദ്യാനിരാജൻ
 ഉച്ചത്തിൽ ചൊന്നു യാഗാസമിതിക കുമതികൾ
 മൃകസംഭ്രാന്തരായി
 'വേദങ്ങൾ പഠിച്ചേയ്' തെളിവുകൾ ലിഖിതം
 നൽകി തീരൻ മഹാത്മാ!

12. 'ഇക്കാര്യം ദൃശ്യമെല്ലാം നിഴലിനു സമമാ-
 ണൊട്ടുമസ്തിതുമില്ല
 സൃഷ്ടിച്ചെന്നുള്ള വാദം വെറുക്കൊരു പൊളിയാ-
 ണുള്ളതോ തോന്നാൻമാത്രം
 നിസ്സംഗത്വം പൂർത്തിയാക്കിയണമിവിടെ-
 ജീവിതാംബോധി താണ്ടാൻ'
 എന്നുള്ളൊത്തതുമർക്കം ശ്രവണ മനനമർ-
 ണ്ണേണ കാട്ടി മഹാത്മാ!

13. ഹാ! വിത്തിനുള്ളിൽ നൂറായിരമെരികളിൽ-
 ലീനമാം വൃക്ഷജാലം
 തീരും മണ്ണും പ്രകാശം, പവനനുമതിനോ-
 ടൊടകായ് ചേർന്നുവെങ്കിൽ
 കാലം കൃടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, വളരുകൊരു വനം;
 ചുട്ടു വിത്തോ കിളിർക്കാ
 ജ്ഞാനാസിത്താപമർന്നാൽ; ഇതി യതിവരനാ-
 ജീവിതംകൊണ്ടു കാട്ടി!

14. ശാസ്ത്രം ചൊല്ലും പ്രഭാണം സകലകീയുവാൻ
പുസ്തകത്തിന്റെയുള്ളിൽ
ഭാഗ്യം ചുറ്റുന്ന ഭന്ദൻ നിയതക്കൊരു ഭഹ-
ജ്ഞാനിയായ് തീരുകില്ല
ശാസ്ത്രാന്തഃസാരമെല്ലാം തുരുളുവ വഴിയായ്
ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രവിച്ചാൽ
ഭാഗ്യം ഭൂകതിക്കു യോഗ്യൻ, ഭനവമുതലുപോൽ
സാധനം ചെയ്തുപോകിൽ
15. ശാസ്ത്രം ചൊല്ലുന്ന സത്യം വളരെ വീചുലഭാ-
ണെങ്കിലും സംഗ്രഹിച്ചാ-
ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൊന്നു വിദ്യാധിപനുരുവർന്ന-
ദ്വൈത ചിന്താസരിതതിൽ
ബ്രഹ്മം സത്യം; ജഗത്തോ, ക്ഷണികമത്യതഭാം
'തത്വമസ്മാദി വാക്യാൽ'
അദ്വൈതത്തിന്റെ സാരം വെളിവാടിയുവാൻ
ചൊന്നു വിദ്യാധിരാജൻ
16. എപ്പോൾ ഹാ, ഭേദധീതൻ വിലയമതു ഭവി-
ക്കുന്നു 'ഞാൻ' 'നീ', 'യതെ'ന്നും
ബന്ധം, ഭോക്താ, പ്രപഞ്ചം വിവിത വിഷയവും
ഭോക്തൃ കർതൃയുമെല്ലാം
അപ്പോൾ തന്നെങ്ങങ്ങും ഭതി'യഹ'കൊടു ചേർ-
ന്നുള്ളതാം വൃത്തി, പിന്നെ-
സ്തത്താബോധം തിളങ്ങിത്തെളിയുമ്പിശഭാ-
സച്ചിദാനന്ദഭാവം
17. ദേഹം, ജീവൻ, ജഗത്തായ് പലപല വടിവിൽ
തോന്നുളീ ദൃശ്യജാലം
നാനാത്വത്തിൻ ഭ്രമംതാനതുമറയുകിലോ
സത്തതാൻ ബാക്കി,യപ്പോൾ
ബ്രഹ്മം താനെന്നറിഞ്ഞോ,തെവേമുണ്ടരു-
ന്നേരമെല്ലാം ഭരന്നും
അദ്വൈതാനന്ദഭാവമെന്നൊരദ്വൈത രസഭം
ഭൂകതി താനേ ഭവിക്കും.

ഷഷ്ടദശ - മഹാസമാധി

1. വളളിത്തട്ടേറികൂടി, തരുനിരതണൽ വീ-
ശിക്കിലിക്കൊഞ്ചൽ തുകി
ഭയം ഭയം കുളിർകാറ്റിളകിയൊഴുകിടും
ജന്മജപുകാവനത്തിൽ
നെല്ലിൻഘാടനഭാലിരുവശവുമതി-
വാഭേയറ്റുന്ന ദൃശ്യം
ക'ണ്ടിക്കാവെൻ സമാധിക്കുചിതമൊരിട'മെ-
ന്നങ്ങു കല്പിച്ചു മൂന്നം
2. അന്യതേതാടനടുത്തു തിരുവടികളെയ-
ശ്ലീഷ്യവൃന്ദം ക്ഷണിച്ചു
തെക്കോട്ടേക്കങ്ങു ചെല്ലാൻ, മധുരമസ്യണമം
സുസ്വരത്തിൽ മൊഴിഞ്ഞു
'തെക്കോട്ടെത്താ,മൊരല്പം കഴിയുമിരുപതും
മൂന്നുമൊത്തുള്ള ഭേടം
പോട്ടേ, തെക്കോട്ടു പോരാമിടവദനകരൻ
കാണുവാൻ കാലമില്ലാ,
3. വേഗത്തിൽ കേട്ടറിഞ്ഞു, തുരുവിനസുഖമാ-
ണെന്ന ദൂർവാർത്ത, യശോൾ
നേരേ വന്നെത്തി, നാരായണതുരു, തുരുവിൻ-
ദർശനം കിട്ടുവാനായ്
തേനോലും ചാരുഭയസങ്കീതരുചിയരുളി-
ശ്ലീഷ്യനെ സ്നേഹപൂർവ്വം
ചാരത്തായങ്ങിരുത്തി, കുശലമഖിലവും
ചൊല്ലി രാവു കഴിച്ചാൻ
4. ആ ദിവ്യാത്മാഭിരാമൻ, നിജതനുവെടിയാ-
റായിതേ, 'യല്പനേരം
ജീവൻ ബ്രഹ്മൈകാളാനിനി'യതെവിടെയോ-
നിന്നു കേട്ടെന്നപോലെ
വന്നെത്തി ഗഞ്ചിറാ വാദ്യമൊടപരിചിതൻ,
കൊട്ടി ഭോദം ശ്രവിച്ചു-
അ,നാദബ്രഹ്മീനൻ തുരു,വതീകുതുകം
പൂണ്ടു വായിച്ചു വാദ്യം

5. അജ്ഞാനാന്ധ്യം ക്രമത്തിൽ തുരുവരുന്നതപ്പൻ
 ജ്ഞാനഭേദിതനുരതി
 ഭര്യഹാർക്കന്നു തുല്യം പ്രഭ വിതറി, ഭറയാൻ
 ചക്രവാളത്തിലെത്തി
 അന്ധരാരി, ജുനീന്ദ്രൻ സകലകലയിലും
 സർവ്വവിദ്യാനിരാജൻ
 തന്നാണെന്നോർത്തതില്ലാ, "ശതഭരകുഴിയു-
 വോളറിഞ്ഞിടൂ" കൈനായ്
6. ക്ഷീപ്രം ഷോട്ടോയെടുത്തു, വലയിടതുവശം
 രണ്ടു ശിഷ്യപ്രധാനർ
 പിന്നിൽ ശിഷ്യപ്രശിഷ്യരുഷഭണികള-
 ങ്ങാദരത്തോടു നിന്നു
 'തെക്കോട്ടൊന്നങ്ങു ചെല്ലാൻ തുരുവരെന്നാപേ-
 ക്ഷിച്ചവാറുപകാരം
 ബ്രഹ്മജ്യോതിസ്സിലാഴാൻ സഭയകൂടതെയൊ-
 യെന്നതങ്ങാർത്തിരുനോ ?
7. കർമ്മം പ്രാരബ്ധമറ്റു, തനുവതു വെടിയാൻ
 കാലഭായെന്നുറച്ചു!
 സ്വല്പം ക്ഷീണിച്ചതാക, തനതു കരളിനാൽ
 ഭരതായ് താങ്ങി ശിഷ്യർ
 ശ്രീഭദ്ര പതങ്ങസനത്തിൽ പരസെടുചിയിൽ
 ലീനനായ്, ദിവ്യനഷോൾ
 ജീവബ്രഹ്മൈക്യഭാർന്നു, ഘടവിഘടനഭാർ-
 ന്നുളളാരാകാശ തുല്യം
8. വിശ്വത്തോളം വളർന്നോരളെടുവിവരൻ
 യോഗി വിദ്യാനിരാജൻ!
 ചിദാഭംപൂണ്ടു വാർത്താശ്രവണമതിതരാം-
 ദുഃഖമെങ്ങും പരത്തി
 പെട്ടെന്നായ് വന്നു ചേർന്നു പ്രഭുവ സുകൃതികൾ
 പരനക്കാവിലുഷോൾ
 നിർദ്ദേശം പോലെ ദേഹം വിയിയിലുപചരി-
 ചുങ്ങിരുത്തി സഭായി!
9. ശ്രീഭദ്ര വിദ്യാനിരാജൻ തിരുവടിവിലസും
 സത്സഭായിസമുത്തായ്
 ശ്രീയോഗം പീഠവും, സൽക്കലവിരുതിയലും-
 വല്ലഭായ് ഭക്തിപൂർവ്വം

ശ്രീസുബ്രഹ്മണ്യദേവായജത്തിരസം
 തീർത്തു പൂജിക്കുമായി
 ശ്രീഭാസ്കർ ഭക്തവൃന്ദം തിരുവടികളെയി-
 ന്നന്തരംഗത്തിലും ഹാ!

10. ഈ ലോകത്തിങ്കലൊന്നിങ്കലുമില്ലാത്തതായി-
 പ്ലുതലോകത്തിലും താ-
 നാത്താനന്ദാനുഭൂതിക്കുള്ളിൽ മുഴുകിയി-
 ബാഹ്യലോകം മറന്നും
 കാലം നീക്കുന്ന കാലത്തെവിടെവിതിനിഷേ-
 യങ്ങളെത്തുണ്ടു ലക്ഷ്യം?
 ബാലക്രിശ്ണാവിഭാസത്തെതാഴെ ജനദേഹം
 ചെയ്തു ഹാ, സാക്ഷി ഭാവത്
11. ഇക്കാണും ലോകമെല്ലാം വില്പനവരതൊ-
 പിന്നുടിക്കും ക്രമത്തിൽ
 ചിതകൊന്നെല്ലാം വളർന്നുവളർന്നുനീറിയൊത്
 നാമരൂപങ്ങളാലും
 പിന്നെ കാണാതെയൊ, മിങ്ങിയൊത്തൊത്തൊ
 തന്നതിൻമട്ടെയൊത്തൊത്
 തന്നെത്താൻ കാഴ്ച, ബോധക്കുതിരവെഴിതൻ
 മുക്തനെന്നുതീർത്തൊ!
12. ആരും ചെല്ലാൻ മടിക്കുന്നവിനയമെ-
 ണ്ണാത്തരത്തിൽ കടന്നാ-
 ശാസ്ത്രാന്തരസാര മർമ്മം, ശമലനിയമോ-
 പാസനാ മുതലായൊ
 ശാസ്ത്രത്താൽ ചിന്തിവേഗം ലളിതസരസ, മ-
 ഐക്യചിന്താപ്രബോധ-
 സ്തോത്രനൃത്താൽ നമുക്കേകിയ തുരുവരെയൊ-
 സത്പ്രണാമം! പ്രണാമം!
13. ഓയാമോഹത്തിലാഴ്ന്നൊഴുതി വലയുമെ-
 സദ്യുതപം വരിക്കാൻ
 ദേവൻ, വിദ്യാധിരാജൻ തിരുവടിയിവയിൽ
 ദൃഷ്ടിയിന്നൊന്നായയൊക്കാൻ
 കാരുണ്യം കാഴ്ചയെന്നോ, ദയയുടെ കലാപം
 പ്രാപ്തം! തിരുമുനിയെൻ സാ-
 ഷ്ടാംഗത്തിൽ സത് പ്രണാമം, ഭവഭയഹരതാ-
 മീതെന്നെന്നുതീർത്തൊ!

ശുഭമസ്തു

ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം

ധ്യാനം- ജാഗ്രതത്വം, സ്വപ്നം, എന്നിപ്രകാരമുള്ള ജീവന്റെ സംസാരത്തിലെ മൂന്നുവശങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സാക്ഷാത്കാരപരമായും, നാലാമത്തെ സ്വരൂപ ദർശനമായ തുര്യവസ്ഥയിൽ സാന്നിധ്യം ആനന്ദമായും, മൂന്നാം കാലത്തും അവി്യയമായി പ്രകാശിച്ചു നില്ക്കുന്ന സത്തായും, ജ്ഞാനസ്വരൂപമായും, ഈ കാണപ്പെടുന്ന ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാം പരമാർത്ഥമായ കാരണ സ്വരൂപമായും, സർവ്വ പ്രപഞ്ചഘടകങ്ങളിലും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ബോധ സ്വരൂപമായും, ജീവന്റെ ദേഹം, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, പ്രാണൻ, അന്തഃകരണം മുതലായ സർവ്വ ഉപാധികളെയും തള്ളിക്കഴിയുമ്പോൾ ശേഷിക്കുന്ന രൂപരഹിത ഭാവമായും, ഭായയുടെ സത്യ, രജസ്സേവ ഗുണങ്ങൾക്ക് അതീതമായും, എന്റെ ആത്മസ്വരൂപമായും, അറിയുന്ന നിന്നെ സത്യസ്വരൂപമായി ഞാൻ എപ്പോഴും ധ്യാനിക്കുന്നു.

പ്രഥമ ഭാഗം - ബാല്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും

- ശ്ലോകം 1. യോഗനിഷ്ഠാനുജന്യം - യോഗവിദ്യയിൽ സാന്നിധ്യം അനുഷ്ഠിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നിർഗ്ഗമിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിന് മണിനാദത്തിന്റെ സുഖം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ആ നാദം കേൾക്കുമ്പോൾ യോഗവിദ്യയിൽ ഏതു നിലവരെ എത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. പ്രാരംഭം, മധ്യം, ഉച്ചം എന്നീ മൂന്നു നിലകളിലുമുള്ള നാദഭംഗി ആരോഹണക്രമത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കേൾക്കാം. സ്വാമിതിരുവടികൾ യോഗവിദ്യയിൽ അത്യുച്ചനിലയെ പ്രാപിച്ച മഹാത്മാവായിരുന്നു.
- ശ്ലോകം 2. നന്ദാദേവികു ശർമ്മാ - ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ പിതാവ് വാസുദേവ ശർമ്മ, മാതാവ്, നന്ദാദേവി
- ശ്ലോകം 5. പുരാതന കാലം മുതൽക്ക് ദുഃഖമൂലമായിരുന്ന അസ്ഥവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും വേദങ്ങളുടെയും ചരിത്ര വസ്തുക്കളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ ശൂന്യമായും യുക്തിയുടെയും അനുഭവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേദാധികാര നിരൂപണം, പ്രാചീന മലയാളം മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി ഖണ്ഡിച്ച് ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹമാക്കി.
- ശ്ലോകം 7. പേട്ടേലാശാൻ - പണ്ഡിതനായ പേട്ടയിൽ രാജൻപിള്ള ആശാൻ

- സ്റ്റോകം 12. ചുംബനം, സ്പർശനം, മോട്ടം മുതലായ വിദ്യകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാരെ പ്രബുദ്ധരാക്കി അവരിൽ ആത്മവിദ്യയുടെ ബീജങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ട്. ഇത് തമിഴിലെ ശൈവ സിദ്ധാന്തചാര്യന്മാരാണ് പ്രബലമായി കാണപ്പെടുന്നത്.
- സ്റ്റോകം 13. വേദാന്ത ദർശനത്തോടൊപ്പം തമിഴിലെ സിദ്ധാന്തവുംകൂടി സമന്വയിപ്പിച്ചതായിരുന്നു സ്വാമികളുടെ ദർശനം എന്നു പറയാം.
- സ്റ്റോകം 14. പ്രാണായാമ അനുഷ്ഠാനം പൂർത്തിയായതിനുശേഷം യോഗ ക്രിയകൾ പടിപടിയായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കുമ്പസലിയിൽ ജ്വലനാരത്തിൽനിന്നും ഉണർന്ന് ക്രമേണ ഓരോ ആതാരവും കടന്ന് സഹസ്രാര പത്മത്തിൽ എത്തുന്നു. ഓരോ ആതാരവും കടന്ന് കയറുമ്പോൾ അണിമാടി അഷ്ടദശൈര്യ സിദ്ധികൾ യോഗിക്ക് വശമായിത്തീരുന്നു.
- സ്റ്റോകം 15. സ്വാമികൾക്ക് തുരുപദേശത്താൽ 'ബാലാ സുബ്രഹ്മണ്യ ഭൃത്'മാണ് ലഭിച്ചത്. ആ ഭൃതം അക്ഷരലക്ഷം ജപിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വാസനാഗ്രന്ഥിക്ക് ക്ഷയം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. വളരെ പ്രാബല്യമായ കാലംകൊണ്ട് സ്വാമികൾ അത് നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ആ ഭൃതം തുടർന്നും അനേകലക്ഷം ഉപാസിച്ച് ഉയർന്ന നില പ്രാപിച്ചു.
- തൈയ്ക്കാട്ടുനാഥ്- ഹായോഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കൊട്ടാരത്തിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു തൈയ്ക്കാട്ട് അയ്യാപിള്ള എന്ന പണ്ഡിതൻ. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ആദ്യകാലത്ത് സ്വാമികൾ ഹായോഗത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയിരുന്നു.
- സ്റ്റോകം 16. തിരുവനന്തപുരത്ത് ശാസ്ത്രപടുകളും വിജ്ഞാനികളുമായ പല പണ്ഡിതന്മാരുംകൂടി സമ്മേളിക്കുന്ന 'ജ്ഞാനപ്രസാദം' എന്നൊരു സദസ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സദസ്സിൽ പങ്കെടുത്ത് വിവിധ വിഷയങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്തും തത്ത്വവിചാരം ചെയ്തു തർക്കിച്ചും പരസ്പരം അറിവു പകരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം അന്നുണ്ടായിരുന്നു. നന്നേ ചെറുപ്പമായിരുന്നെങ്കിലും സ്വാമികൾ ആ സദസ്സിൽ അതീവ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. അന്യോന്യരായ പ്രതിഭാശാലികളിൽ അന്നേ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് സ്വാമികളിൽ തെളിഞ്ഞ് വികസിച്ച യുക്തിസാർവ്വത്വവും തവേഷണ ചാതുരിയും അന്നുമുതൽക്കേ തുടങ്ങിയതാണ്.
- സ്റ്റോകം 17. അദ്വൈത വേദാന്ത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൂടാതെ 'ഒഴിവില്ലാടുകാം' തുടങ്ങി തമിഴിലെ ഒരു പല ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും സ്വാമികൾ ഹൃദിസ്ഥരാക്കി.
- സ്റ്റോകം 18. ജ്ഞാന സാന്തതകളോടൊപ്പം ന്യാനയോഗം, ഹായോഗം, മൂദ്രകൾ, സമാധി മുതലായവയിലും സ്വാമികൾ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നു.

ശ്ലോകം 19. ഒരു യോഗി- ആത്മാനന്ദ സ്വാമികൾ.

വേദാന്തം, യോഗം, ശൈവസിദ്ധാന്തം മുതലായവയിലും സ്വാമികൾ പ്രാവീണ്യം നേടിയിരുന്നു. തന്നിരിക്കുന്നത് യോഗ വേദാന്ത ജ്ഞാനകാർമ്മ്യങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിച്ചതായിരുന്നു സ്വാമികളുടെ ദർശനം.

ദ്രിതീയഭാഗം - ശിഷ്യസമ്പത്ത്

ശ്ലോകം 1. വടിവീശ്വരം

ശ്ലോകം 2. ശ്രീനാരായണ തുരുസ്വാമികൾ സന്യസിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അനന്യ യോജ്യനായ ഒരു തുരുവിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള ആഗ്രഹം മൂറ്റിയിൽക്കുന്ന കാലം. പൊടിപ്പറമ്പിൽ നാരായണപിള്ള എന്ന മഹാൻ നാരായണതുരുസ്വാമികൾക്ക് അണിയൂർ ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു വീട്ടിൽ ചട്ടമ്പി സ്വാമികളെ പരിചയപ്പെടുത്തി കൊടുത്തു. (കൊ.വ:1058ൽ)

ശ്ലോകം 3. ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾക്ക് തുരുമുഖത്തുനിന്നും നേടാൻ കഴിഞ്ഞ ബാലാസുബ്രഹ്മണ്യ ഭദ്രന്തം നാരായണ തുരുസ്വാമികൾക്കും പാരമ്പര്യ സമ്പ്രദായ രീതിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തു.

ശ്ലോകം 4-5 നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്ന ഒരു യുവാവിന് മൂവാറ്റുപുഴവച്ച് ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെ ദർശിക്കാനുള്ള ഭാര്യയും സിദ്ധിച്ചു. വിഷചികിത്സ പഠിക്കാൻ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന നീലകണ്ഠപ്പിള്ള സ്വാമികളുടെ സംഭാഷണത്തിൽ പ്രചോദിതനായി ആത്മവിദ്യയിൽ തല്പരനായിത്തീർന്ന് സന്യസിച്ചു.

ശ്ലോകം 6. ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ മൂന്നു ശിഷ്യരിൽ പ്രമുഖ ശിഷ്യനായ ശ്രീനാരായണ തുരുസ്വാമികൾ ആത്മവിദ്യയിൽ പിന്നോക്കം നിന്ന ജനതയെ ആത്മവിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരാക്കി. ശ്രീ നീലകണ്ഠ തീർത്ഥപാദസ്വാമികൾ ആത്യാത്മിക ജ്ഞാപങ്ങളിലെ സുപ്രതാപങ്ങളായ അഭൈത പാദിജാതം, അംബാകൃപാംബുവാഹ, ബ്രഹ്മാഞ്ജലി, ഹാര്യോത പ്രദീപിക, ദേവദർശപഥത്തി, വേദാന്തജ്ഞിവിളക്ക്, വേദാന്തകാലിക, തുടങ്ങി നിരവധി ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ച് ആത്യാത്മിക ശാസ്ത്രത്തെ സമ്പന്നരാക്കി. ശ്രീ തീർത്ഥപാദപരമഹംസ സ്വാമികൾ ആശ്രമ കാര്യങ്ങളിൽ തല്പരനായിരുന്നു. ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി സ്മാരകമായി 1089 ഷിംഗം 8-ാം തീയതി എഴുതുമ്പൂർ(തിരുവല്ല) വിദ്യാതിരാജ തീർത്ഥ പാദശ്രീകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും തീർത്ഥപാദ സമ്പ്രദായം പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്ലോകം 8. ശ്രീനാരായണ തുരുസ്യാചികൾ

10-11 തർക്കശാസ്ത്ര വിശാരദനും, പണ്ഡിതനുമായ ശ്രീ പന്നിശ്ശേരി നാണുപിള്ളയ്ക്ക് ശ്രീ നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമികളിൽനിന്നും അഭൈത ദർശനത്തിന്റെ ഉപദിപാഠങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യം നേടിയതിനുശേഷവും, വിദ്യാർത്ഥനായ സന്യാസനായ ഒരു സന്യാസിനെയും കണ്ടുമുട്ടി. അതിനാൽ ശ്രീ നീലകണ്ഠ തീർത്ഥപാദസ്വാമികൾ ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചു. പന്നിശ്ശേരി ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളെ ദർശിച്ചു. എന്നാൽ ആദ്യദിവസം ആത്മാർത്ഥിക വിഷയങ്ങളെ, സ്പർശിക്കാതെ ഇതര വിഷയങ്ങളിൽ ഛായം സംഭാഷണം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ സന്യാസിനെയും കണ്ടുമുട്ടി. പന്നിശ്ശേരി ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കാത്തതിൽ നിരാശനായി ഭടങ്ങി. ഇപ്രകാരം രണ്ടുപ്രാവശ്യം നിരാശനായി ഭടങ്ങിപ്പോന്നു. എന്തായാലും ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടി പോകാമെന്നുറപ്പിച്ച് വീണ്ടും പോയി സ്വാമികളെ ദർശിച്ചു. അപ്പോൾ സ്വാമികൾ പന്നിശ്ശേരിയോട് ആത്മവിദ്യയാലാർത്ഥ്യം യോഗ്യതയുള്ള ജിജ്ഞാസുവിന് ഉപദേശിച്ച് കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഛായമേ ആ വിദ്യ തലമുറകളായി വളർന്ന് വികസിച്ചു ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. ശിഷ്യൻ ഉത്തരവികാരിയാണോ എന്നറിയാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം നിരാശനാക്കി ഭടങ്ങിയെന്നു തന്നെ. അന്ന് രാത്രിയിൽ നേരം വെളുക്കുംവരെ വേദാന്ത ശാസ്ത്രത്തിലെ ഉന്നത വിഷയങ്ങളും, സാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ഉൾക്കടവും ശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ പന്നിശ്ശേരിക്ക് ലളിതമായ പ്രതിപാദനത്തിൽക്കൂടി ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം പന്നിശ്ശേരിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ഛാരിത്തുടങ്ങി. പിന്നീട് സ്വാമികളുമായി നിരന്തരബന്ധം പുലർത്തുകയും ആത്മാർത്ഥിക ശാസ്ത്രത്തിൽ വേണ്ടത്ര ഉറപ്പും, പക്വതയും നേടുകയും ചെയ്തു.

12 ഗൃഹസ്ഥ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനികളായ ആറുപേർ എം.കെ. നാരായണപിള്ള വൈദ്യൻ, പ്രൊഫ. നന്ദാർവീട്ടിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള, വെളുത്തേരി കേശവൻ വൈദ്യൻ, പെരുന്തെല്ലി കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ, പന്നിശ്ശേരി നാണുപിള്ള, കുമ്പളത്തു ശങ്കുപ്പിള്ള തുടങ്ങി നിരവധി പേർ തങ്ങളുടെ ജീവിതം നന്ദാർവീട്ടിൽ തീർത്തു.

തൃതീയദളം - തിരുവടികളുടെ അന്യാഭ്യസനമായ ഛായം

5 ബ്രഹ്മവിദ്യയിൽ, സാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽക്കൂടി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള എന്തിനായിട്ടുവേണ്ട സച്ചിദാനന്ദ ഭാവത്തിൽ മനസ്സും ബുദ്ധിയും വിലയിച്ചു കൊടുത്ത ഛായംഭാവിയ്ക്ക്, സ്വന്തം അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിന് ആരെ ഭയക്കാൻ. 'ആനന്ദം ബ്രഹ്മണോ വിദ്യാൻ ന ബിഭേതി കൗതന്ദനേതി' എന്ന വൈതതിയോ പരിഷത്ത് ഭ്രാന്തം ഈ വസ്തുതയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

8 വേദാന്ത ദർശനത്തിലും, യോഗജ്ഞാനത്തിലും, ശൈവ, ശാക്തേയ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും ബുദ്ധ, ജൈന, ഇസ്ലാം, ക്രൈസ്തവം തുടങ്ങിയ മതങ്ങളിലും നിരീശ്വരത്വങ്ങളിലും വേണ്ടത്ര അവഗാഹം നേടിയ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെ ദർശനത്തെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ അവരവരുടെ അഭിരുചിക്കനുസരണമായി ഏതെങ്കിലും ഒന്നിലുള്ള പ്രാവീണ്യം ഭാഗ്യം ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന ഒരു പ്രവണത ചില ഭക്തന്മാർക്കും ചരിത്രകാരന്മാർക്കും ഉള്ളതായി കാണുന്നു. ബ്രഹ്മവിദ്യയിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം ഉപരി നിലയിലുള്ള സാമാന്യജ്ഞാനങ്ങളിൽക്കൂടി വർണ്ണശ്രേഷ്ഠർക്ക് അതീതമായ കാവിയും, കണ്ഠസ്മൃതിയും സ്വീകരിക്കാത്ത ഒരു ജീവശൂന്യനായിരുന്നു അവിടുന്ന് എന്നുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ വളരെ വിരളമാണ്. ബ്രഹ്മവിദ്യകൂടാതെ സാഹിത്യം, കവിത, സംഗീതം, ജ്യോതിഷം, വാദ്യകലകൾ, ആയുർവ്വേദം തുടങ്ങി വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ രേഖകളിലും അവഗാഹം നേടി സ്വാമികൾ സർവ്വകലാ വല്ലഭനായിത്തീർന്നു. അതാണ് 'വിദ്യാധിരാജൻ' എന്ന അപരനാമനേയും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത്.

9 "പാപികളെ എന്ന് ക്രിസ്തുജന ക്ഷണിക്കാർ സഭയുടെ അഭിസംബോധന ചെയ്തത് (ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം വച്ച് സ്വാമികൾക്ക് കേൾക്കാൻ ഇടയായി.) ആ സംഭവമാണ് ക്രിസ്തുജന ചേരനും എന്ന കൃതി രചിക്കാൻ സ്വാമികൾക്ക് പ്രേരണ നൽകിയത്.

21 എറണാകുളത്തുവച്ച് ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുമാകുന്ന കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ചിന്താദ്രവ്യങ്ങളുടെ അർത്ഥമെന്താണ് എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് സ്വാമികൾ തല്പരമായ വിശദീകരണം വിവേകാനന്ദ സ്വാമികളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. കേരളത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ട് ഇതു പോലൊരു മഹത്തരവിവരം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം ശ്ലാഘിക്കുകയും ചെയ്തു.

പരമജ്ഞാനിയായ സ്വാമികൾ എന്തുകൊണ്ട് നാദമുള്ള ആത്മാർത്ഥിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചില്ല എന്നുള്ള സംശയം സ്വാമികളുടെ ഭക്തന്മാർക്കുപോലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വാസനാഗ്രന്ഥി നശിച്ച് കഴിയുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥരചനയും കുറു അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം യോഗബുദ്ധിയിൽ നിന്നും ഭാഗ്യത്തോടുകൂടിയും അതിലൊന്നിലും വാസന തങ്ങി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നതാണ് ജീവജ്ഞാനത്തോടുള്ള സ്വഭാവം. വാസനകൾക്ക് സമ്പൂർണ്ണക്ഷയം സംഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പുള്ള കാലത്തായിരുന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

25 ശ്രീ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും, ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാമികളുംകൂടി തെന്കാട് അയ്യപ്പാലിൽനിന്നും ഹായോഗ വിദ്യ വശമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചെമ്പു സ്വർണ്ണമാക്കി മാറ്റാനുള്ള ഔഷധം (പച്ചില) വേണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വർണ്ണലാഭത്തിൽ തല്പരനായ അയ്യപ്പാലിന് അടുത്ത ദിവസം സ്വാമി

കൾ നന്യാർവീട്ടിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അക്കയുടെ പക്കൽനിന്നും 2 പവർ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ചെമ്പ് സ്വർണ്ണക്കൊമ്പുള്ള ഒരുപതം വേണ്ട ഇതാ സ്വർണ്ണംതന്നെ ഇരിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞ് യാത്ര ചൊല്ലി പിരിഞ്ഞുവെന്ന് ജീവചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചതുർത്ഥഭട്ടം - സിദ്ധികൾ (ലളിതം)

പഞ്ചമഭട്ടം - വിദ്യാധിരാജദർശനം

1. വേദശാസ്ത്രപുരാണാദികളിലെല്ലാം പറയുന്നത് ഒരേ സത്യമാണ്. അനേകമനേകം നാമരൂപങ്ങളിലൂടെ പലതായിക്കാണപ്പെടുന്ന ഈ ബൃഹത്തായ പ്രപഞ്ചം സച്ചിദാനന്ദസത്യരൂപമായ ബ്രഹ്മമാണെന്നറിയുക എന്നതാണ് ബ്രഹ്മവിദ്യയുടെ അടിസ്ഥാന തത്വം. യഥാർത്ഥത്തിൽ വസ്തു ഒന്നേയുള്ളൂ, പലതല്ല. 'തേഹ നാനാസ്തി കിഞ്ചന' 'ഏകമേവാദിതീയം ബ്രഹ്മ' 'സർവ്വം ഖല്വിദം ബ്രഹ്മ' എന്നീ തത്വത്തെയാണ് വിദ്യാധിരാജൻ അദ്വൈതചിന്താ പരമിതി എന്ന പ്രാകാശിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി യുക്തിയുക്തം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്.
2. തിര, തുര, പത മുതലായ വിവിധ രൂപങ്ങൾ ജലത്തിൽ നാം കാണുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം വിഭിന്നങ്ങളാണെന്നു നമുക്കു തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ജലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു സൂക്ഷ്മജ്ഞാലോചിച്ചാൽ വ്യക്തമാകും. തിരയും തുരയും മറ്റും ജലത്തിൽനിന്നും പൊന്തിവരുന്നു. ജലത്തിൽ തിലയിലാകുന്നു. ജലത്തിൽ തന്നെ മറയുന്നു ജലമല്ലാതെ മറ്റൊരു വസ്തുവും അവയിൽ ഇല്ല. സർവ്വം ജലംതന്നെ. എന്നിട്ടും ജലത്തിൽനിന്നും ഭിന്നമാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാകുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം ജലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയാണ്. അതുപോലെ പ്രപഞ്ചം എവിടെനിന്നും പൊന്തിവരുന്നു? എവിടെ തിലയിലാകുന്നു. എവിടെ മറയുന്നു? പ്രപഞ്ചം ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നു പൊന്തിവരുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിൽ തിലയിലാകുന്നു. ഒടുവിൽ ബ്രഹ്മത്തിൽ തന്നെ ലയിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി, ബ്രഹ്മത്തിൽ തില നിന്നു ബ്രഹ്മത്തിൽ തന്നെ മറയുന്ന പ്രപഞ്ച പ്രതിഭാസങ്ങൾ ബ്രഹ്മമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അല്ല. പ്രതിഭാസങ്ങൾ ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നും ഭിന്നമാണെന്നു തോന്നാതിടയാകുന്നത് ജായാഭ്രമം കൊണ്ടാണ്. വെള്ളത്തിൽ പല ദൃശ്യങ്ങളെ കാണുന്നതാണ് ജിദ്യജ്ഞാനം. സച്ചിദാനന്ദ സത്തയായി ബ്രഹ്മത്തെ അറിയുകയാണ് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം.
3. പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളെല്ലാം വെറും കാഴ്ചകളാണ്. ഉണ്ടായി മറയുന്ന നാമരൂപങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞ് ഉണ്ടായുടെ തോന്നലുളവാക്കുന്ന ദൃശ്യങ്ങളാണവ.

ഈ ദൃശ്യങ്ങൾക്ക് തനതായ സത്തയേയില്ല. കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രതിബിംബത്തിന് വല്ല സത്തയുണ്ടോ? യാതൊരു സത്തയുമില്ല. അതുപോലെയാണ് ദൃശ്യങ്ങളും. കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന പ്രതിബിംബത്തിനു യാതൊരു വസ്തുസത്തയുമില്ല. ആ ബിംബം വെറും തോന്നൽ മാത്രമാണല്ലോ അതിനെന്താണ് തെളിവ്? കണ്ണാടി മാറ്റിനോക്കൂ. ആ രൂപം കാണുകയേയില്ല. കണ്ണാടി മാറ്റുന്നതോടെ അതിൽ കാണപ്പെട്ട രൂപവും ഇല്ലാതാകുന്നു. അപ്പോൾ കണ്ണാടിയെന്ന മാധ്യമത്തിലൂടെ (ഉപാധിയിലൂടെ) കാണപ്പെട്ട രൂപം വെറും തോന്നൽ മാത്രമാണെന്നു വ്യക്തം. കണ്ണാടിയിൽ കണ്ടത് യഥാർത്ഥ വസ്തുവല്ല; അതിന്റെ പ്രതിബിംബം മാത്രമാണ്. പ്രതിബിംബം എപ്പോഴും ളിപ്യയുമാണ്. അതുപോലെ അന്തഃകരണമാകുന്ന ഉപാധിയിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചം ളിപ്യ. ബ്രഹ്മസത്യം ജഗന്മിഥ്യ എന്നു ആചാര്യന്മാർ.

- 4 വാസന ഇല്ലാതാകുന്നതോടെ അഹംഭാവവും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന കർത്തൃത്വ ഭോക്തൃത്വാദി ഭാവങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു. വാസന എന്നു പറയുന്നതെന്താണ്? ചിത്തവൃത്തികളെ ഉളവാക്കുന്ന ചിത്ത സംസ്കാരമാണ് വാസന. അത് ജലിതവും ശുദ്ധവും എന്ന് രണ്ടു വിഭാഗമുണ്ട്. കാമക്രോധമോഭോഹാദികളായ ജലിതവാസനകൾ തരോന്മുഖനത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. സത്യം, ജ്ഞാനം, മൃതലായ സദ് ഭാവങ്ങളാണ് ശുദ്ധ വാസനകൾ. ആത്മാവ് നിത്യചേതനനാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ആത്മാവിനെ താനാണെന്ന് അറിയുകയാണ്. ഈയാരു വിവേകമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആ വിവേകം ഉറപ്പാക്കുന്നതോടെ ജലിത വാസന നശിച്ച് മനസ്സു ക്രമേണ ശാന്തമാകും. അതോടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും അടക്കം ഉണ്ടാകും. ദുർവ്വാസനകളെയാണ് ആദ്യം ക്ഷയിപ്പിക്കേണ്ടത്. ക്രമേണ സദ്വാസനകളേയും ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ഇതാണു വാസനാക്ഷയം. വാസന ക്ഷയിക്കാതിരുന്നാൽ മനഃസങ്കല്പങ്ങൾ ഉണ്ടായി വളർന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും. അപ്പോൾ സദ് വസ്തുവായ ആത്മാവിനെ വിസ്മരിക്കാൻ ഇടയായിത്തീരും അങ്ങനെയാവാൻ മനസ്സിനെ അടക്കാനേ സാധിക്കുകയില്ല. മനസ്സു ശങ്കിക്കേണ്ടതാണാവശ്യം. അതിനെ നിരന്തരമായ മനനവും നിദിത്യാസവും അനുഷ്ഠിക്കണം. മനസ്സു ശങ്കിക്കുന്നതോടെ വാസനയും ക്ഷയിക്കും. മനോനാശവും വാസനാക്ഷയവും പരസ്പര പൂരകങ്ങളാണ്. അങ്ങനെ വാസനാനാശത്തോടെ അഹംഭാവവും, കർത്തൃത്വഭോക്തൃത്വാദി ഭാവങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നു. ത്രിപുടി എന്നു പറയുന്നതെന്താണ്? മൂന്നു പൂടങ്ങളോടു കൂടിയത് എന്നാണ് ത്രിപുടി. എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ജ്ഞാതാവ്, ജ്ഞേയം, ജ്ഞാനം, കർത്താവ്, കർതൃത്വം, കർമ്മം തുടങ്ങിയവയാണു തൃപുടികൾ. ആയിരക്കണക്കിനു ത്രിപുടികൾ സങ്കല്പങ്ങളിൽക്കൂടി വന്നു ബോധവസ്തുവിനെ മറച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനന ത്യാഗങ്ങളിൽ സച്ചിദാ

നന്ദ ഭാവത്തിൽ മനസ്സ് ഏകാഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതോടെ അതിന്റെ അത്യുച്ച നിലയിൽ തുടിയ ഭാവത്തിൽ എല്ലാം ലയിക്കുന്നു. അതോടെ സകല ഭേദബുദ്ധിയും ഇല്ലാതായി ജീവനും ബ്രഹ്മവും ഒന്നാണെന്നുള്ള അദ്വൈതാനുഭൂതിയുണ്ടാകും. ഈ ജ്ഞാനമാർഗ്ഗമാണ് വിദ്യാനിരോധൻ അദ്വൈത ചിന്താ പദ്ധതി എന്ന കൃതിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

5. വ്യാസഭാർഷി രചിച്ച ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിന് അനേകം ഭാഷ്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ ശങ്കരൻ രാമാനുജൻ, ഭാഗ്യൻ, തിമ്പാർക്കൻ മുതലായ ആചാര്യന്മാരെല്ലാം ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിന് ഭാഷ്യം രചിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ഈ ഭാഷ്യങ്ങളിലെല്ലാം പലതരം വൈരുദ്ധ്യ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് ശരിയായ അറിവിനു കളങ്കമൊക്കിയത് വിദ്യാനിരോധനാണ്. വേദങ്ങളിലെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളെ വിമർശിക്കാൻ വേദം അപൗരൂഷേയം എന്ന വിശ്വാസത്താൽ ശ്രീ ശങ്കരനുപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ വിദ്യാനിരോധൻ അതിനു ധൈര്യം കാട്ടി. വേദ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ അപ്രമാണിത്വത്തേയും വേദം അപൗരൂഷമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തേയും അവിടുന്ന് നിർഭയം തുരത്തി. വേദാധികാര നിരൂപണം എന്ന കൃതിയിലൂടെയാണ് സ്വാമി തിരുവടികൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ഭഗവദ്ഗീതാ ഉപനിഷത്തുക്കൾ, ബ്രഹ്മസൂത്രം എന്നിവയാണ് പ്രസ്ഥാനത്രയം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിൽ 544 സൂത്രങ്ങളാണുള്ളത്. ഇതിന് ഭാഷ്യം രചിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീ ശങ്കരൻ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെയും രാമാനുജൻ വിശിഷ്ടാദ്വൈതത്തെയും ഭാഗ്യൻ ദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെയും സമോചിതമാക്കുന്നു.

6. നിരന്തരം ഭൗതിക ഭോഗങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് അതിൽത്തന്നെ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ വാസനാഗ്രന്ഥി ചീർത്തു വീർത്ത് വികസിക്കും. അതോടൊപ്പം അവിദ്യ മുറ്റി വളരും. അവിദ്യാഗ്രന്ഥിയുടെ വികാസം സത്യദർശനത്തിന് വിഘാതമാണ്. ജീവിത ലക്ഷ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ നിന്നും സാധനകനെ അത് തടയും. അതുകൊണ്ട് അവിദ്യാഗ്രന്ഥിയെ തകർക്കേണ്ടത് ആത്മസാക്ഷാൽക്കാരത്തിന് ആവശ്യമാണ്. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം വിഷയങ്ങളോടുള്ള വൈരാഗ്യം വളർത്തി അതിലുള്ള ആസക്തി കുറയ്ക്കുകയാണ്. കാലക്രമത്തിൽ സാധനയിൽക്കൂടി ഭോഗവാസന നിശ്ലേഷം ഇല്ലാതായിത്തീരും. ദൃശ്യങ്ങളെ ഒന്നാണായി തള്ളി മാറ്റി മനസ്സിനെ നിശ്ചയാത്മകമായ ബുദ്ധികൊണ്ടു നിയന്ത്രിക്കണം. ക്രമേണ സാധന ചെയ്ത് വിജയം നേടേണ്ട കാര്യമാണിത്. അങ്ങനെ ചിട്ടയായും ക്രമമായും ശ്രമിച്ചാൽ ഗ്രന്ഥികൾ ശോഷിക്കും അതോടെ അവിദ്യ ഇല്ലാതാകും. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം നേടാൻ എളുപ്പമാകും. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പടിപടിയായി 'ചിദാകാശലയം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്വാമികൾ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

7. ഓംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ ആസക്തിയുള്ളവർ പറയുന്നത് ഈ ലോകത്ത് വിവിധ തരം പ്രാണികളെ ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് മനുഷ്യനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്നാണ്. ഓംസഭുക്കുകളുടെ ഈ വാദത്തെ സ്വാമികൾ ജീവകാരുണ്യനിരൂപണം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ യുക്തിപൂർവ്വം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. 'സിംഹം, കടുവ, പൂലി,' മുതലായ മൃഗങ്ങൾ മനുഷ്യരേയും മറ്റും കൊന്നു തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യരേയും മറ്റും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ആ മൃഗങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യന് എന്തു സഹാനാഥം പറയാനുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് തിന്നാൻ വേണ്ടിയാണ് മറ്റുജന്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ള വാദം ശുദ്ധ അസംബന്ധം ആണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.
- 8 - 9 പണ്ട് വേദം പഠിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശൂദ്രർക്കും വൈശ്യന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും വേദം പഠിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നായിരുന്നു ബ്രാഹ്മണരുടെ ശാഠ്യം. ബ്രാഹ്മണർതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയവയ്ക്കായിരുന്നു ഇത്. ഈ യാഥാസ്ഥിതികവിശ്വാസത്തെ അടയ്ക്കാൻ സ്വാമികൾ എതിർത്തു. ശൂദ്രനും വേദം പഠിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് സ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഏത് വർണ്ണത്തിൽപ്പെട്ടവനായാലും വായുവും വെള്ളവുംപോലെ ഏവർക്കും ആവശ്യമാണ് ജ്ഞാനം. ആ ജ്ഞാനം ആർക്കുണ്ടെന്ന് വേദത്തിൽ നിന്നുമാണ് അന്തോർ ബ്രാഹ്മണതെക്കോലതന്നെ ശൂദ്രനും അർഹതയുണ്ട്. ശൂദ്രന് വേദം പഠിക്കാൻ അർഹതയില്ല എന്നുള്ള വാദത്തെ 'വേദാധികാര നിരൂപണം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽക്കൂടി ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു. 'വൈകുണ്ഠ' എന്ന പേരിൽ ശൂദ്രനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം രചിച്ച 14 ഭൂതങ്ങൾ വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് ആവേദം ശൂദ്രന് പഠിച്ചുകൂടാ? എന്നാണ് സ്വാമികളുടെ യുക്തിപൂർണ്ണമായ വാദം. ഈ വാദത്തെ ഇതുവരെ ആർക്കും ഖണ്ഡിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.
- 10 പണ്ട് ബ്രാഹ്മണക്ഷത്രിയ വർണ്ണങ്ങൾ ജന്മംകൊണ്ടാണ് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ബ്രാഹ്മണരായ ജാതാപിതാക്കളുടെ മക്കളെല്ലാം ബ്രാഹ്മണർ. അതുപോലെ ശൂദ്രരായ ജാതാപിതാക്കളുടെ മക്കൾ ശൂദ്രർ. ഇവയായിരുന്നു അന്നത്തെ സാമൂഹ്യ നില. സ്വാമികളുടെ കാലത്തും ഇതിന് മാറ്റം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാമികൾ ഈ അധീനിയെ യുക്തിയുക്തം എതിർത്തു. ജന്മം കൊണ്ട് ആർക്കും ബ്രാഹ്മണത്വം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ജന്മം എല്ലാവരും ശൂദ്രരാണ്. കർമ്മം കൊണ്ടാണ് അവർ ബ്രാഹ്മണനോ, ശൂദ്രനോ ആയിത്തീരുന്നത്. സൽക്കർമ്മം കൊണ്ട് ഒരുവൻ ബ്രാഹ്മണനായിത്തീരുന്നു. ദുഷ്കർമ്മംകൊണ്ട് ശൂദ്രനും. ഒരുവൻ നല്ലബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽ ജനിച്ചാലും ഹീനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ അവൻ ശൂദ്രൻതന്നെ. ഒരുവൻ ഹീന കുലത്തിൽ ജനിച്ചാലും ഉൽകൃഷ്ട കർമ്മ

ങ്ങൾ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവൻ ബ്രഹ്മണൻ തന്നെയായിത്തീരും. അക്കാ
ര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. 'ജന്മനാ ജായതേ ശൂദ്ര, കർമ്മണാ ജായതേ ദ്വിജഃ'
എന്നാണു പ്രമാണം.

- 11 ജ്ഞാനം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ അർഹതപ്പെട്ടതാണ്. അത് കുറെപ്പേർക്ക്
നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് അധികാരം. ബ്രഹ്മണൻ ജാത്രമാണ് വേദ-
ത്തിനതികാരി. ഒറ്റുള്ളവർ വേദം പഠിക്കാൻ പാടില്ല. കേൾക്കുവാൻപോലും
പാടില്ല. 'ശൂദ്രക്ഷേമ സംയുക്തം ദുരതഃപരിവർജ്ജയേത്' എന്നും ഒറ്റമുള്ള
പല നിയമങ്ങളും അന്ന് നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. ബ്രഹ്മണൻ ഈ നിയമങ്ങളുണ്ടാ
ക്കി, ഒറ്റുള്ളവരെ അടിച്ചേല്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തെ
സ്വാമികൾ എതിർത്തു. എല്ലാവർക്കും വേദം പഠിക്കാനും ജ്ഞാനം നേടാനും
അർഹതയുണ്ടെന്ന് യുക്തിയുക്തം സ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതികർ
സ്വാമികളുടെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഹാലിച്ചുകിടന്നെങ്കിലും സ്വാമികളുടെ പ്രഖ്യാപ
നങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിവുണ്ടായില്ല. അവർ സംഭീതരും മൂകരും
ജായിത്തീർന്നു. വേദാധികാര നിരൂപണം ഈ മണ്ഡലത്തിലെ ഒരു നാഴികക്ക
ല്ലാണ്. വേദങ്ങൾ അപൗരൂഷേയം എന്ന വിശ്വാസത്തെ ഖണ്ഡിച്ച് അത് ജീവനോട്
അർത്ഥപ്പെടുത്താൻ സ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി വേദങ്ങളിൽ
നിന്നും തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

- 12 നാം അനേകം ദൃശ്യങ്ങൾ കാണുന്നു. അവ ഉണ്ടായി നിലനിന്ന് ഓയുന്ന
താല്ക്കാലിക പ്രതിഭാസങ്ങളാണ്. ഈ വിശ്വം മൂഴുവൻ അത്തരത്തിലുള്ള ദൃശ്യ
ങ്ങൾ ജാത്രമാണ്. അവ നാമരൂപങ്ങൾകൊണ്ട് വ്യവഹരിക്കപ്പെടുന്നു. അവയ്ക്ക്
പാരമർത്ഥിക സത്തയില്ല. അതുകൊണ്ട് അവ നിഴലുകൾക്ക് സമമാണ്. നിഴ
ലുകൾക്ക് സത്തയില്ലല്ലോ. തല്ക്കാലം ഉണ്ടെന്നുള്ള ഒരു തോന്നൽ ജാത്രം. അതു
പോലെതന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചദൃശ്യങ്ങളും അവയ്ക്ക് സ്വന്തമായ സത്തയില്ല. പാര
മർത്ഥിക വസ്തു വേറൊന്നാണ്. ആ പാരമർത്ഥ്യസത്തയിൽ ഉണ്ടായി
ഓയുന്ന കാഴ്ചകൾ ജാത്രമാണ് ഈ പ്രപഞ്ച ദൃശ്യങ്ങൾ. അതിനാൽ പ്രപഞ്ചം
ജീവനാണ്. വെറും തോന്നൽജാത്രം. ഈ ദൃശ്യപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
പറയുന്നത് അസംബന്ധമാണ്. ജായാബദ്ധമായ ജീവന്റെ ബുദ്ധിയുടെ ഭ്രമം
കൊണ്ടാണ് കയറിൽ പാവ് ഉണ്ടായതായി തോന്നുന്നതുപോലെ ഈ പ്രപ
ഞ്ചം ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നതാണ്. ഈ ജീവിതമാകുന്ന സമുദ്രം തരണം ചെയ്യണ
മെങ്കിൽ ഈ ജായാ പ്രപഞ്ചത്തോട് വിരക്തി ഉണ്ടാകണം. 'ഇതിലെ വിഷയങ്ങ
ളോട് യാതൊരു ആസക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ല' അതിനുവേണ്ടി
നമ്മുടെ ബോധസത്തയെ ശ്രവണ മനന നിദിത്യാസമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പക്വ
മാക്കിത്തീർക്കണം. ഈ തത്വം സ്വാമികൾ സ്വദർശനത്തിൽക്കൂടി കാണിച്ചുതന്നു.

- 13 വ്യക്തം തളിർത്തപ്പൂത്തു കായ്കൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആ കായ്കൾ ഉണങ്ങി വിതതാകുന്നു. ആ വിതതിനുള്ളിൽ ആയിരക്കണക്കിന് അരികൾ കാണാം. ഈ ഓരോ അരിയിലും ഭാവിയിൽ വളർന്ന് വൻ ഭരണജാലത്തിന്റേപ്പോലെയെന്ന ബീജങ്ങൾ ലയിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. ഭണ്ണവും, വെള്ളവും, പ്രകാശവും, വായുവും ഒന്ന് സാഹചര്യങ്ങളും ഒത്തുചേർന്ന് ആവശ്യമായ കാലം കൂടികഴിയുമ്പോൾ ആ ഓരോ അരിയിലും ലീനമായിക്കിടന്ന ബീജം ജുളച്ചുവളർന്ന് ക്രമേണ ഒരു വലിയ വ്യക്തമായി തീരുന്നു. കുറേക്കാലംകൂടി കഴിയുമ്പോൾ തത്സ്ഥാനത്ത് ഒരു വലിയ വനം തന്നെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ആ വനത്തിലെ വൻ ഭരണങ്ങൾ ഓരോന്നും മുമ്പ് ആ വിതതിനകത്തുണ്ടായിരുന്ന സൂക്ഷ്മമായ അരികളിൽ നിന്നും ജുളച്ചു വളർന്നതാണെന്ന് അറിയാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അഗ്നിയിൽ ചൂട്ടു വിതതാണെങ്കിലോ? ആ വിത്ത് ജുളയ്ക്കുകയില്ല. അതുപോലെ ജ്ഞാനാഗ്നിയിൽ വേവിച്ച ജീവബീജം പിന്നെ പുതിയ ജന്മത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നില്ല. അതായത് വിതതിനുള്ളിലുള്ള അരികളുടെ ജുളയ്ക്കാനുള്ള കഴിവിനെ അഗ്നി നശിപ്പിക്കുന്നു. ജ്ഞാനാഗ്നി കർമ്മവാസനകൾ ജുലഭൂണ്ടാകുന്ന ജീവന്റെ പുനർജനിക്കുള്ള സ്വഭാവത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ജനനമെന്ന പ്രവാഹത്തിൽപ്പെട്ടു വലയാതിരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ആത്മജ്ഞാനം തേടുക എന്നതു തന്നെയാണ്. ഈ വസ്തുത വിദ്യാധിരാജൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽക്കൂടി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു.
- 14 ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തത്വപ്രമാണങ്ങളെല്ലാം പഠിക്കാൻ വേണ്ടി ഗ്രന്ഥപാഠമായാണ് മാത്രം നടത്തുന്നവരുണ്ട്. അവർ വെറും വിശ്വഭിക്ഷാണ് കാരണം ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കാണാതെ പഠിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം ഒരുവന് ജ്ഞാനിയാകാൻസാധ്യമല്ല. ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളുടെ അന്തഃസത്ത ശ്രോത്രീയനും സംസാരവിരക്തനും അപരോക്ഷാനുഭൂതി:സമ്പന്നനുമായ തുരുവിൽ നിന്നും സുശ്രദ്ധം ശ്രവിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരുവന് യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനിയാകാൻ സാധിക്കൂ. അയാൾക്ക് മാത്രമേ മുക്തിപദത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയൂ. ഈ കാര്യം അദ്വൈത ചിന്താ പരമ്പരയിൽ സ്വാമികൾ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
- 15 അതിവിപുലമായ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തെ മുഴുവൻ സംഗ്രഹിച്ച് രചിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉത്കൃഷ്ട ഗ്രന്ഥമാണ് 'അദ്വൈത ചിന്താപരമ്പര' 'ബ്രഹ്മ സത്യം ജനേഷിദ്ധ്യ' എന്ന തത്വമനുസരിച്ച് അത്യന്തജന്മദുഃഖമാണ് ഈ ജനത്തെന്ന് തത്ത്വമന്ത്രി മുതലായ മഹാവക്യങ്ങളാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. തത്ത്വമന്ത്രിയുടെ ബൃഹത്തായ വ്യാഖ്യാനം അദ്വൈത ചിന്താപരമ്പരയിൽ സ്വാമികൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

തത്ത്വമന്ത്രി: വേദങ്ങളിൽ വേദാന്ത തത്വങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന നാലു മഹാവ

ഈ ഫഹാവാക്യങ്ങളെല്ലാം ജീവാത്മ പരമാത്മാക്കളുടെ അഭേദതെയാണ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. എല്ലാ ഫഹാവാക്യങ്ങളും പ്രതാനമാണെങ്കിലും തത്ത്വമന്വീ എന്ന ഫഹാവാക്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. തുറു ശിഷ്യ സംവാദരൂപത്തിലുള്ള ഉപദേശ വാക്യമാണിത്. ശ്രവണ മനസ്സ് വിവിധസത്തിൽ കൂട്ടി ജീവനും ബ്രഹ്മവും ഒന്നു തന്നെയാണെന്ന് ഉള്ള ഉത്തരം വിഷ്ണു അനുഭവ സിദ്ധമാകുന്നു. ഹാരോത്തോപവിഷത്തിലെ ആറാമദ്ധ്യായത്തിലാണ് ഈ ഫഹാവാക്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ആരുണിയായ ഉദാലക ഫഹാജീ സ്വപുത്രനായ ശ്വേതകേതുവിന് ഉപദേശിക്കുന്നതാണ് ഈ വാക്യം. ...തത്ത്വമന്വീ ശ്വേത കേതോ... എന്നാണ് വാക്യം. ഇതിൽ മൂന്നു പദങ്ങളാണുള്ളത്. തത്ത്വം+അന്വീ. "അതു തീയാകുന്നു" എന്നർത്ഥം. തത്ത്വം എന്നുവെച്ചാൽ പരമാത്മാവ്. 'ത്വം' ജീവാത്മാവും. അന്വീ എന്നാൽ ആകുന്നു എന്നർത്ഥം. ജീവാത്മാവ് പരമാത്മാവ് തന്നെയാകുന്നു. ജീവാത്മ പരമാത്മാക്കളുടെ അഭിന്നതയെയാണ് ഈ ഫഹാവാക്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. ജീവന്റെ സർവ്വ ഉപാധികളെയും തിരസ്കരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ശേഷിക്കുന്ന ചൈതന്യം സച്ചിദാനന്ദഭാവമാണ്. അതു തന്നെ പരമാത്മാവ്. അവ തമ്മിൽ യാതൊരു ഭേദവുമില്ല. ഈ അഭേദ ഭാവം സാക്ഷാത്ക്കരിച്ച് തന്റെ സ്വരൂപം തന്നെ പരമാത്മാവെന്ന് തദ്ദാണെന്ന് അനുഭവിച്ച് അവിധികയാണ് ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം.

‘ഞാൻ’ ‘നി’ ‘അത്’ ‘ഇത്’ എന്നും ‘വസ്തം’ ‘ഭോക്ഷം’ ‘ജീവൻ’ ‘പ്രപഞ്ചം’ എന്നും ‘കർത്തൃത്വം’ ‘ഭോക്തൃത്വം’ എന്നും ഒറ്റക്കുള്ള വിവിത തോന്നലുകളാണ് ഈ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ഭേദബുദ്ധി കഴിയിക്കുന്നതോടെ എല്ലാവിത ഭീനതകളും ഇല്ലാതാകുന്നു. അതോടെ ആത്മസത്താവേദം ഭാഗ്യം ശേഷിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സ്വീദാനന്ദഭാവം ഭാഗ്യം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

17 ദേഹം, ജീവൻ, ജന്മത്ത് എന്തിനാണത്രെ നാം പല പല രൂപങ്ങൾ കാണുന്നത്. അവയെല്ലാം വെറും കാഴ്ചകൾ മാത്രമാണ്. ആ കാഴ്ചകൾക്ക് ആത്യന്തിക സത്തയില്ല. അവ അയാൾത്തങ്ങളാണ്. ഉണ്ടായി നിലനിന്ന് ക്ഷണംപ്രതി മായുന്ന പ്രതിഭാസങ്ങൾ. അവയ്ക്ക് സ്ഥായിഭാവമില്ല. ഈ നാനാത്വ ഭ്രമം മറഞ്ഞാൽ മാത്രമേ യഥാർത്ഥ വസ്തു തെളിയുകയുള്ളൂ. വസ്തു ഒന്നേ ഉള്ളൂവെന്ന് അപ്പോൾ ബോധമാകും. ഏകവും അദ്വൈതവുമായ ആ പരമാർത്ഥ സത്തയിൽ പലതുണ്ടെന്ന തോന്നലിന് കാരണം മായാഭ്രമങ്ങളാണ്. അത് അജ്ഞാനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു. ആ ഏക വസ്തുവാണു ബ്രഹ്മം. ആ ബ്രഹ്മംതന്നെയാണ് തന്റെ സ്വരൂപമായ സത്തയെന്നറിഞ്ഞനുഭവിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ മറ്റൊന്നും മായും. അതോടെ എല്ലാം ഏകമാണെന്നുള്ള അദ്വൈതാനുഭൂതിയുണ്ടാകും. ആ അനുഭൂതിയാണു മൂകതി.

ഷഷ്ടിഭൂമി - മഹാസമുദ്രം - (പ്രളിതം)

ഓം തത് സത്

ശ്രീ കെ.ആർ.സി. പിള്ളയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

I സ്വതന്ത്രകൃതികൾ

അവതാരിക

A കവിത

1 സർഗ്ഗബിന്ദുക്കൾ	- കവിതാ സമാഹാരം	ശ്രീ. സി.പി. ശീയരൻ
2 ദിവ്യദർശനം	- കവിതാ സമാഹാരം	പ്രൊഫ. വിഷ്ണുനാരായണൻ
3 ഗീതാഞ്ജലി	- ശ്രീകൃഷ്ണസ്തോത്രം	തന്ത്ര ബൃഹസ്പതി
ശ്രീ. ദാമോദരൻനമ്പൂതിരി
4 ധർമ്മദീപ്തി	- ധർമ്മത്തിന്റെ ബൃഹത് -
ദാവങ്ങൾ (101 ശ്ലോകങ്ങൾ)	പ്രൊഫ. ആർ. വാസുദേവൻപോറ്റി
5 ആത്മനിവേശനം
(101 ശ്ലോകങ്ങൾ)	- ദേവീസ്തോത്രം	പ്രൊഫ. വിഷ്ണുനാരായണൻ
6 മുഖ്യദർശനം	- മുഖ്യത്വത്തിന്റെ ബൃഹദ്ദാവങ്ങൾ
(101 ശ്ലോകങ്ങൾ)	ശ്രീ. പി. നാരായണക്കുറുപ്പ്
7 മുക്തക ബിന്ദുക്കൾ
(101 ശ്ലോകങ്ങൾ)	- വിവിധ വിഷയങ്ങൾ	മഹാകവി എം.പി. അപ്പൻ
8 ശ്രീ വിദ്യാധിരാജശതകം	- (ജീവചരിത്രകാവ്യം)	പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ
(വ്യാഖ്യാനസഹിതം)
9 ശ്രീവിദ്യാധിരാജ സുപ്രഭാതം (അഷ്ടോത്തരി)	- ആശംസ	സ്വാമി അഭയാനന്ദതീർത്ഥപാദർ
വിവരണസഹിതം

B സ്വതന്ത്രകൃതികൾ - ദർശനം

1 ദർശനാനുഭൂതി
(ശ്ലോകങ്ങൾ)	- അവസ്ഥാത്രയം, തുരീയം
തുടങ്ങിയ ദാർശനിക വിഷയങ്ങൾ	പ്രൊഫ. ആർ. വാസുദേവൻപോറ്റി
2 സാധനാനുഭൂതി
(ശ്ലോകങ്ങൾ)	- ആദ്ധ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തിലെ -
സാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ	സ്വാമി ശാന്താനന്ദഗിരി
3 ബ്രഹ്മാനുഭൂതി
(ശ്ലോകങ്ങൾ)	- സാധകന്റെ തുരീയാവസ്ഥയിലെ -
ആനന്ദാനുഭവം	ശ്രീ പ്രഭാകരാനന്ദതീർത്ഥപാദർ
4 ആത്മദർശനം
(ശ്ലോകങ്ങൾ)	- 10 ഭാഗങ്ങൾ	അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രത്തിലെ സുപ്രധാന തത്വങ്ങൾ
5. ഗൗഡപാദ ദർശനം
(സംഗ്രഹം)	- 10 ഭാഗങ്ങൾ	

അവതാരിക

II പഠനങ്ങൾ - പ്രബന്ധങ്ങൾ

1 മഹാഭാരത ദർശനം	ഡോ. എൻ. പി. ഉണ്ണി എം. എ. പി.ച്ച്. ഡി
2 അദ്ധ്യാത്മരാമായണ ദർശനം
(ആദ്ധ്യാത്മികോപദേശങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം)	
3 വാല്മീകി രാമായണം (12 പ്രബന്ധങ്ങൾ)	പ്രൊഫ. എം. എച്ച്. ശാസ്ത്രികൾ

III വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ

1 ജജ്ഞോവിന്ദം (ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ)	ആശംസ : ശ്രീമദ് മുന്യാനന്ദ സ്വാമികൾ
അവതാരിക : പ്രൊഫ പി. ആർ. നായർ
2 ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത (അദ്ധ്യായ സംഗ്രഹം)	ശ്രീ അഭയാനന്ദ തീർത്ഥപാദ സ്വാമികൾ
3 ശ്രീമദ് ഭഗവദ്ഗീത (ലഘു വിവരണം)	
4 5 ഗീതകൾ - തുരുഗീത, ശ്രുതിഗീത, ശ്രീരാമഗീത
ദിക്ഷുഗീത, ഐളഗീത	ശ്രീ നിത്യാനന്ദസരസ്വതി സ്വാമികൾ
5 ശ്രീമദ് ഭാഗവതം ഏകാദശ സ്കന്ധം സംഗ്രഹം	പ്രൊഫ. എസ്. വൈദ്യലിംഗ ശർമ്മ
6 ലഘു യോഗവാസിഷ്ഠ ദർശനം സംഗ്രഹം	
7 ശതശ്ലോകി (ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ)	

IV സ്തോത്രങ്ങൾ - ലഘു വ്യാഖ്യാനം

1 ശ്രീ ലളിതാ സഹസ്രനാമ സ്തോത്രം	} പരിശോധകൻ: പണ്ഡിതരത്നം
പ്രൊഫ. എം. എച്ച്. ശാസ്ത്രികൾ
2 ശ്രീ വിഷ്ണു സഹസ്രനാമ സ്തോത്രം	

V പ്രബന്ധങ്ങൾ

- 1 പ്രകാശധാര (60ൽ പരം പ്രബന്ധങ്ങൾ)
(ശാന്തി പാഠങ്ങൾ, വിദ്യയാ് മുതലടങ്ങുന്നതേ, സത്യമേവ ജയതേ തുടങ്ങിയ
ഭാരതീയ ദർശനത്തിലെ സുപ്രധാന വിഷയങ്ങൾ)

VI വിവർത്തനം

- 1 Shri Chattampi Swamikal (Dr. K.P.K. Menon)
(മലയാളത്തിലേക്കുള്ള വിവർത്തനം)

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാപീഠം

ഗീതാഞ്ജലി, പെരുമൺ

കൊല്ലം- 691 601. (ഫോൺ : 0474 - 2552535)

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ പബ്ലിക്കേഷൻസിന്റെ ചില അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ശ്രീ ത്രിപുരാമഹസ്വം - വരവൂർ ശ്യാമമേനോൻ - 75 രൂപ
(ദത്താത്രേയ മഹർഷി പരശുരാമനുകൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം)
2. ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ സ്മരണാഞ്ജലി - 20 രൂപ
(സ്വാമി തിരുവടികളുടെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തിയും സമാധിയും സംബന്ധിച്ച് മഹാകവി ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ മുതലായവരുടെ സ്മൃതികൾ)
3. ശ്രീ ശിവപുരാണത്തിന് ഒരു അവതാരിക
ശ്രീ വിദ്യാനന്ദതീർത്ഥപാദസ്വാമികൾ
(ദൈതാദൈത-ശൈവ-ശാക്തേയ ദർശനങ്ങളെ ആധികാരികമായി വിലയിരുത്തുന്ന താത്വികഗ്രന്ഥം) - 25 രൂപ
4. വിവേകസാരം - കുളത്തൂർ രാമൻനായർ - 25 രൂപ
(അദ്ധ്യാത്മിക തത്വങ്ങൾ ഗുരുശിഷ്യ സംവാദരൂപേണ വിശദീകരിക്കുന്ന സുപ്രധാന വേദാന്തഗ്രന്ഥം)
5. എന്റെ കണ്ണൻ - അമ്പലപ്പുഴ ഗണപതിശർമ്മ - 20 രൂപ
(ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ മധുരോദാര ഭാവങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന 24 കവിതകൾ)
6. പുരാണദർശനം - മതിൽഭാഗം ചന്ദ്രശേഖരൻപിള്ള
(പുരാണ സാഹിത്യത്തിലെ അത്യുജ്വലമായ കഥകളും അതിലെ തത്വങ്ങളും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം
3 ഭാഗങ്ങൾ (25 x 3) - 75 രൂപ

ശ്രീ നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദ സ്വാമികളുടെ 3 വേദാന്ത ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ബ്രഹ്മാഞ്ജലി - 15 രൂപ
2. ശ്രീരാമഗീത - 15 രൂപ
3. വേദാന്ത മണിവിളക്ക് - 20 രൂപ
(50-ൽപരം ആദ്ധ്യാത്മിക തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വേദാന്തശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥം)

മാനേജർ

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ പബ്ലിക്കേഷൻസ്

പെരുമൺ, കൊല്ലം - 691601

ഫോൺ : 0474-2552535

മങ്ങാട് ശ്രീ ശാന്താനന്ദാശ്രമം (കൊല്ലം) പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. മൗനമാധുരി - 15 രൂപ
2. പൂർണ്ണാനുഭൂതി - 40 രൂപ
3. ധ്യാനം തന്നെ എന്തിന്? - 140 രൂപ

ധ്യാന സാധനാനുഭവത്തിലെ ആത്മാനുഭൂതി രഹസ്യങ്ങൾ അനാവരണംചെയ്യുന്ന 3 ഉത്തമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ജിജ്ഞാസുക്കൾക്കും സാധകന്മാർക്കും പ്രചോദനം നൽകുന്ന അമൂല്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ - വേദാന്ത യോഗശാസ്ത്ര നിപുണ്: സ്വാമി ശ്രീ ശാന്താനന്ദഗിരി

പുസ്തകങ്ങൾക്ക് എഴുതുക -

സെക്രട്ടറി, ശ്രീ ശാന്താനന്ദാശ്രമം, മങ്ങാട്, കൊല്ലം

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാപീഠം

പെരുമൺ, കൊല്ലം - 691 601

“അദ്ധ്യാത്മ ശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളിൽ
ജിജ്ഞാസുകൾക്ക് ആവശ്യമായ
നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും
പരിണതപ്രജ്ഞരായ
മഹദ്വ്യക്തികളുടെ സേവനങ്ങൾ
ലഭ്യമാകുന്നതാണ്”

അന്വേഷണങ്ങൾക്ക് :

കെ. ആർ. സി. പിള്ള

ഗീതാഞ്ജലി, പെരുമൺ

കൊല്ലം - 691 601

ഫോൺ : 0474 - 2552535

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ശതകം - ജീവചരിത്രകാവ്യം

ജീവചരിത്രത്തിനോടൊപ്പം സ്വാമി തിരുവടികളുടെ മഹത്വവും ദർശനവുംകൂടി ഈ കാവ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അഭിന്നനാർഹമാണ്. ശ്രീ കെ. ആർ. സി. പിള്ള ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയുടെ പരിപക്വതയാൽ കാവ്യത്തെ രമണീയവും ആസ്വാദ്യവും ആക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. അദ്വൈതസിദ്ധാന്തം ലളിതമധുരമായി കവിതയിൽ ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് കവി ഈ കാവ്യത്തിൽക്കൂടി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.....കൂടാതെ സ്വാമിതിരുവടികളുടെ സമാധിസ്ഥാനമായ പന്മനക്കാവിന്റെ വർണ്ണന എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക-

“വള്ളിത്തട്ടേനി മുടിത്തരുനിര തണൽവീശിക്കിളിക്കൊമ്പാൽ തുകി-
മന്ദം മന്ദം, കുളിർകാറ്റിളകിയൊഴുകിടും മഞ്ജു പുകാവനത്തിൽ
നെല്ലിൻപാടപ്പരപ്പാലിരുവശമുമതീവാദയേറ്റുന്ന ദൃശ്യം-
ക’ണ്ടിക്കാമ്പൻ സമാധിക്കുചിതമൊരിട’ മെന്നങ്ങു കല്പിച്ചു മൂന്നം
(മഹാസമാധി - ശ്ലോകം - 1)

പ്രൊഫ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ

“.....വേദാന്തദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളായ ജഗൽമിശ്രാന്തം, ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം മുതലായവയുടെ സാരാംശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വാമികളുടെ ദർശനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥം കാവ്യഗുണത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും വളരെ മേന്മയുള്ളതാണ്. സ്വാമികളുടെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങളും മഹത്വവും ദർശനവും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ സ്വാമികളെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിലെ ലൈബ്രറികളിൽ ഈ ഗ്രന്ഥം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.....”

സ്വാമി പ്രജ്ഞാനാന്ദ തീർത്ഥപാദർ
മഠാധിപതി, തീർത്ഥപാദാശ്രമം, വാഴൂർ

ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ ബ്രഹ്മവിദ്യാപീഠം

പെരുമൺ, കൊല്ലം - 691 601

ഫോൺ : 0474-2552535